

Αρχαία Ιστορία

Α΄ Γυμνασίου

Τόμος 1ος

**Γ' Κ.Π.Σ. / ΕΠΕΑΕΚ II / Ενέργεια 2.2.1 /
Κατηγορία Πράξεων 2.2.1.α:**

**«Αναμόρφωση των προγραμμάτων
σπουδών και συγγραφή νέων
εκπαιδευτικών πακέτων»**

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Μιχάλης Αγ. Παπαδόπουλος

Ομότιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ

Πρόεδρος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

Πράξη με τίτλο: «Συγγραφή νέων

**βιβλίων και παραγωγή υποστηρικτικού
εκπαιδευτικού υλικού με βάση το**

ΔΕΠΠΣ και τα ΑΠΣ για το Γυμνάσιο»

Επιστημονικός Υπεύθυνος Έργου

Αντώνιος Σ. Μπομπέτσης

Σύμβουλος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

Αναπληρωτής Επιστημ. Υπεύθ. Έργου

Γεώργιος Κ. Παληός

Σύμβουλος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

Ιγνάτιος Ε. Χατζηευστρατίου

Μόνιμος Πάρεδρος του Παιδαγ. Ινστιτ.

**Έργο συγχρηματοδοτούμενο 75% από
το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και**

25% από εθνικούς πόρους.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Θεόδωρος Κατσουλάκος

Φιλολόγος, εκπαιδευτικός

Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Γεωργία Κοκκορού – Αλευρά

Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου

Αθηνών

Βασίλειος Σκουλάκος

Σχολικός Σύμβουλος

ΚΡΙΤΕΣ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ

Εμμανουήλ Μελάς

Επίκ. Καθηγητής του Δημοκρίτειου

Πανεπιστημίου

Ιωάννης Νεραντζής

Σχολικός Σύμβουλος

Αιμιλία Μπάνου

Φιλολόγος, εκπαιδευτικός

Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ

Σπυρίδων Γούσης, Εικονογράφος

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Αλεξάνδρα Σφυρή, Φιλολόγος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΕΡΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

**Αναστασία Κυρκίνη – Κούτουλα
Σύμβουλος Π.Ι.**

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Δημήτριος Γέρος, Ζωγράφος

ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

**«ΕΛΛΗΝΙΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ –
MULTIMEDIA A.E.»**

**ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΟΡΑΣΗ**

Ομάδα Εργασίας

***Αποφ. 16158/6-11-06 και
75142/Γ6/11-7-07 ΥΠΕΠΘ***

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

**Θεόδωρος Κατσουλάκος
Γεωργία Κοκκορού - Αλευρά
Βασίλειος Σκουλάκος**

**ΑΝΑΔΟΧΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr**

Αρχαία Ιστορία

Α΄ Γυμνασίου

Τόμος 1ος

Ι. ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΛΙΘΟΥ

Ο άνθρωπος δρα πριν από την ιστορία, δηλαδή πριν από την εμφάνιση των πρώτων γραπτών πηγών. Όλη αυτή η μακρότατη περίοδος, από την εμφάνιση του ανθρώπου στη γη μέχρι την ανακάλυψη της γραφής, ονομάζεται Προϊστορία. Τα πρώτα ίχνη του ανθρώπου έχουν αναζητηθεί πολύ βαθιά μέσα στο χρόνο, γύρω στα 2,5 εκατομμύρια χρόνια πριν από σήμερα. Όλο αυτό το ασύλληπτο διάστημα ο άνθρωπος προοδεύει, βελτιώνει συνεχώς τις συνθήκες ζωής του, τελειοποιεί τον εργαλειακό εξοπλισμό του.

Με βάση την τεχνολογική εξέλιξη προτάθηκε από τους επιστήμονες η υποδιαίρεση της Προϊστορίας. Έτσι διακρίνουμε την Εποχή του Λίθου και την Εποχή του Χαλκού. Η πρώτη περιλαμβάνει την Παλαιολιθική και τη Μεσολιθική εποχή που καλύπτουν το διάστημα από την εμφάνιση του ανθρώπου μέχρι το 6500 περίπου π.Χ. και τη Νεολιθική που τελειώνει περίπου το 3000 π.Χ. Η Εποχή του Χαλκού καλύπτει την περίοδο από το 3000 μέχρι το 1100 π.Χ.

1. Η ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΗ ΚΑΙ Η ΜΕΣΟΛΙΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

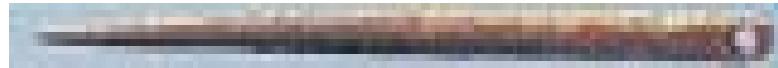
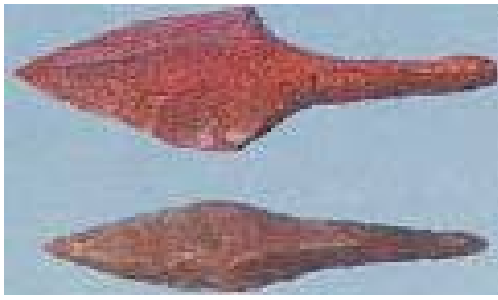
Η πρώτη εμφάνιση του ανθρώπου στη γη

Πριν από περίπου 2.500.000 χρόνια εμφανίζονται στην Αφρική οι πρώτοι άνθρωποι. Οι επιστήμονες ονόμασαν αυτό τον τύπο ανθρώπου «Ικανό άνθρωπο – homo habilis*». Ο «ικανός άνθρωπος» ζει ομαδικά και κατασκευάζει εργαλεία. Ο «Όρθιος άνθρωπος – homo erectus*» που τον διαδέχεται βελτιώνει την κατασκευή των εργαλείων και ανακαλύπτει τη φωτιά. Τα ίχνη του απαντώνται όχι μόνο στην Αφρική αλλά επίσης

στην Ευρώπη και στην Ασία. Τέλος, ο «Σοφός (έμφρων) άνθρωπος – Homo sapiens»* διαθέτει μέγεθος εγκεφάλου μεγαλύτερο από αυτό των προκατόχων του και θάβει τους νεκρούς του. Η ανθρώπινη αλυσίδα καταλήγει στον «Σοφότατο άνθρωπο – Homo sapiens sapiens»* ο οποίος επινοεί την τέχνη και εξαπλώνεται σε ολόκληρο τον κόσμο. Εμείς είμαστε οι άμεσοι απόγονοι του «Σοφότατου ανθρώπου».

	<p>Αντίοδος Ξύστρα – Γλυφίδες Οστία αίγαλα</p>	<p>«Σοφός» άνθρωπος</p>	<p>Υστρη Πα- λαιθική ποχή 35.000- 6.500 π.Χ.</p>
	<p>Αιχμές Ξύστρα</p>	<p>«Σοφός» άνθρωπος</p>	<p>Μέση Παλαιο- λιθική ποχή 200.000-35.000 π.Χ.</p>
	<p>Κροκάλες* Χιρο- πέλεκτι</p>	<p>«Ορθός» άνθρωπος</p>	<p>Πρώμη Παλαιο- λιθική ποχή 2.500.000- 200.000 π.Χ.</p>

ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Τα κύρια εργαλεία του ανθρώπου
της Παλαιολιθικής εποχής
(Μουσείο Βόλου)

**Η ζωή του ανθρώπου κατά την
Παλαιολιθική και Μεσολιθική
εποχή (2.500.000-6.500 π.Χ.)**

Κατά τη μακρά αυτή περίοδο το κλίμα ήταν ψυχρότερο απ' ό,τι σήμερα. Ο άνθρωπος βρίσκει συχνά καταφύγιο στα σπήλαια, μετακινείται ακολουθώντας τα θηράματά του

και προτιμά για προσωρινή εγκατάσταση τις θέσεις κοντά στις όχθες ποταμού, δίπλα σε πηγές νερού ή δίπλα σε λίμνες. Κατά τη διάρκεια της Παλαιολιθικής και Μεσολιθικής εποχής ο άνθρωπος είναι κυνηγός και τροφосуλλέκτης, ενώ βοηθητικό ρόλο παίζει και η αλιεία. Τα θηράματα ποικίλλουν ανάλογα με την περιοχή. Στην ανατολική Ευρώπη κυριαρχεί το μαμούθ, ενώ στη δυτική ο τάρανδος ο αίγαγρος και η αντιλόπη. Στη μεσογειακή Ευρώπη τα βόδια, τα ελάφια και οι ίπποι αποτελούν, μαζί με τους καρπούς, την κύρια τροφή του ανθρώπου. Για την κατασκευή των όπλων και των εργαλείων του ο άνθρωπος χρησιμοποιεί οστά και κέρατα ζώων ή, κυρίως, κατεργάζεται τον λίθο. Για να αντιμετωπίσει το κρύο, περιτυλίγεται με δέρματα ζώων.

Ο «Σοφός άνθρωπος» θάβει τους νεκρούς του και στους τάφους τοποθετεί διάφορα κτερίσματα*. Αυτό δείχνει ότι πιστεύει σε μια άλλη ζωή, μετά το θάνατο.

Στον ελλαδικό χώρο η παρουσία του παλαιολιθικού ανθρώπου πιστοποιείται σε περιοχές όπως η Θεσσαλία, η Μακεδονία, η Αργολίδα, η Κέρκυρα και σε πολλές άλλες.

Η τέχνη

Η τέχνη, δηλαδή η δημιουργία αντικειμένων και κατασκευών που δεν καλύπτουν μόνο βασικές ανάγκες και δραστηριότητες για την επιβίωση, όπως η διατροφή, αλλά έχουν και διακοσμητικό ή συμβολικό χαρακτήρα, πρωτοεμφανίζεται κατά τα τέλη της παλαιολιθικής περιόδου. Στα έργα τέχνης αυτής της περιόδου περιλαμβάνονται

ζωγραφικές παραστάσεις και αγαλματίδια από πηλό, κόκαλο ή λίθο. Καλλιτεχνικά δημιουργήματα αποτελούν επίσης τα κοσμήματα, όπως περιδέραια, βραχιόλια, σκουλαρίκια και άλλα. Σε πολλές ευρωπαϊκές παλαιολιθικές θέσεις έχουν βρεθεί σπηλαιογραφίες, δηλαδή εικόνες ζώων και σπανίως ανθρώπων ζωγραφισμένες με χρώματα ή χαραγμένες στα τοιχώματα των σπηλαίων.

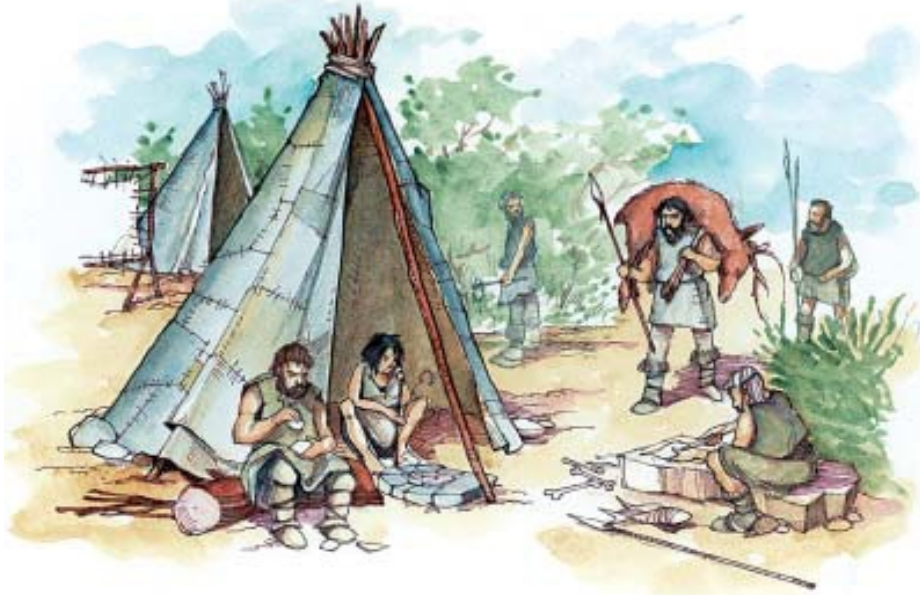
*Αναπαράσταση
σπηλαιογραφίας*

Οι παλαιολιθικές παραστάσεις έχουν, μάλλον, μαγική ή συμβολική σημασία και εκφράζουν την αντίληψη των παλαιολιθικών

ανθρώπων για το μυστήριο της δημιουργίας της ζωής, την αγωνία για την επιβίωση (εξασφάλιση ζωής) και το θάνατο. Κατά την εποχή αυτή πιστεύεται ότι ξεκινά και η δημιουργία της θρησκείας, η πίστη δηλαδή σε κάποιες δυνάμεις που επηρεάζουν τη ζωή των ανθρώπων. Τότε ξεκινά και η ταφή των νεκρών.

Ασκήσεις – Δραστηριότητες

Να επιστρέψετε στον πίνακα της σελίδας 10 και να συμπληρώσετε μία τέταρτη στήλη με τις σημαντικότερες κατακτήσεις του ανθρώπου στην τεχνολογία, την τέχνη και την ιδεολογία σε κάθε στάδιο της εξέλιξής του.

Η καθημερινή ζωή κατά την Παλαιολιθική εποχή. Με βάση την εικόνα να περιγράψεις την ημέρα ενός παλαιολιθικού ανθρώπου.

Ο ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ

Η παλαιολιθική τέχνη εκδηλώθηκε μέσα από πολλές και ποικίλες μορφές. Τα κινητά έργα τέχνης περιλαμβάνουν κοσμημένα εργαλεία, όπλα, πλακίδια με εικονιστικές εγχαράξεις ζώων

και ανθρώπων και ζωόμορφα και ανθρωπόμορφα, κυρίως γυναικεία, ειδώλια. Η τέχνη των σπηλαίων περιλαμβάνει οποιαδήποτε παράσταση ή άλλο έργο ζωγραφικής και γλυπτικής και κυρίως τις σπηλαιογραφίες που εντοπίστηκαν σ' ένα σύνολο σπηλαίων τα οποία παρουσιάζουν εξαιρετική πυκνότητα στη ΝΔ Γαλλία (π.χ. Lascaux) και στη Β. Ισπανία (π.χ. Altamira). Στα Βαλκάνια, με εξαίρεση τη Ρουμανία, και φυσικά στην Ελλάδα, δεν εντοπίζονται σπηλαιογραφίες. Στις ζωγραφικές παραστάσεις έχουν καταμετρηθεί 267 ζώα, ρινόκεροι, λιοντάρια, μαμούθ, άλογα, βίσωνες, αρκούδες, τάρανδοι, ελάφια κ.ά.

Κοσμάς Τουλούμης, Πριν από την Ιστορία, σ. 40

**Σπηλαιογραφία από τα σπήλαια
της Niaux (Γαλλία)**

**Να περιγράψετε τη σπηλαιογραφία.
Τι ζώα εικονίζονται; Μπορείτε να
βρείτε τους λόγους για τους
οποίους ο άνθρωπος ζωγράφισε
αυτά τα ζώα;**

2. Η ΝΕΟΛΙΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Η ζωή του ανθρώπου κατά τη Νεολιθική εποχή (6500-3000 π.Χ.)

Η μετάβαση του ανθρώπου από την Παλαιολιθική εποχή της κυνηγετικής και τροφосуλλεκτικής οικονομίας στη Νεολιθική, όταν ο άνθρωπος γίνεται γεωργός και κτηνοτρόφος, αποτελεί μία πραγματική επαναστατική αλλαγή. Η Νεολιθική εποχή χαρακτηρίζεται από τα παρακάτω στοιχεία, που το ένα αποτελεί συνέχεια του άλλου:

- α) μόνιμη εγκατάσταση του ανθρώπου και δημιουργία οικισμών
- β) απασχόληση με τη γεωργία και την κτηνοτροφία και
- γ) χρήση της κεραμικής.

«Η Εύφορη ημισέλιος»

Περίπου το 6500 π.Χ. το κλίμα γίνεται θερμότερο και το κυνήγι σπανιότερο. Ο άνθρωπος, για την τροφή του, δεν μπορεί πια να στηρίζεται αποκλειστικά στο κυνήγι και την καρποσυλλογή. Θα έπρεπε ο ίδιος να προχωρήσει στην παραγωγή της τροφής του. Είναι η αρχή για τη γεωργία και την κτηνοτροφία.

Η γεωργία γεννιέται σε μία «εύφορη ημισέληνο» που περιλαμβάνει τη Μεσοποταμία, την Παλαιστίνη (Χαναάν, Φοινίκη) και την Αίγυπτο. Στη συνέχεια, γεωργία και κτηνοτροφία επεκτείνονται στη βόρεια Αφρική και την Ευρώπη, ενώ αργότερα νέες εστίες εμφανίζονται σε Αμερική και Ασία. Τα πρώτα φυ-

Εργαλεία και αντικείμενα
του νεολιθικού ανθρώπου.
Αναγνώρισε τα αντικείμενα.
Σε τι χρησιμεύει το καθένα;

τά που καλλιεργήθηκαν ήταν τα δημητριακά, τα οποία αποτελούν τη βάση της διατροφής του ανθρώπου.

Για να διευκολύνονται στην καλλιέργεια οι άνθρωποι, σιγά – σιγά εφευρίσκουν διάφορα εργαλεία, όπως το αλέτρι για να οργώνουν τη γη, το δρεπάνι για το θερισμό, τη μυλόπετρα για να αλέθουν τους σπόρους. Αυτά τα εργαλεία είναι

Η καθημερινή ζωή του νεολιθικού ανθρώπου. Με βάση την εικόνα της καθημερινής ζωής του παλαιολιθικού ανθρώπου, ποιες εξελίξεις παρατηρείς στη καθημερινή ζωή;

συνήθως κατασκευασμένα από λειασμένο λίθο.

Νέες τεχνικές αναπτύσσονται. Οι άνθρωποι κατασκευάζουν κεραμικά σκεύη για να τοποθετούν τα περισσείματα των δημητριακών και για να ψήνουν τις τροφές. Αρχίζουν να υφαίνουν τα ενδύματά τους, χρησιμοποιώντας το μαλλί των προβάτων ή φυτά όπως το λινάρι.

Συγχρόνως, με τη γεωργική ενασχόληση οι άνθρωποι εγκαταλείπουν τη νομαδική ζωή. Επιλέγουν τη μόνιμη εγκατάσταση και χτίζουν σπίτια με ξύλα, πλίνθους ή πέτρες. Συγκεντρώνονται και δημιουργούν τα πρώτα χωριά. Οι κάτοικοί τους είναι γεωργοί που κατασκευάζουν μόνοι τους ό,τι χρειάζονται. Γρήγορα, όμως, οι άνθρωποι ειδικεύονται. Δίπλα στους γεωργούς παρουσιάζονται οι τεχνίτες. Ανταλλάσσουν

τα προϊόντα τους με τρόφιμα και έτσι αναπτύσσεται σταδιακά ένα είδος οικιακής οικονομίας.

Το Δισπηλιό, όπως εμφανίζεται σήμερα, με αναπαράσταση μιας λιμναίας καλύβας (5.200 π.Χ.)

Η Νεολιθική εποχή στην Ελλάδα

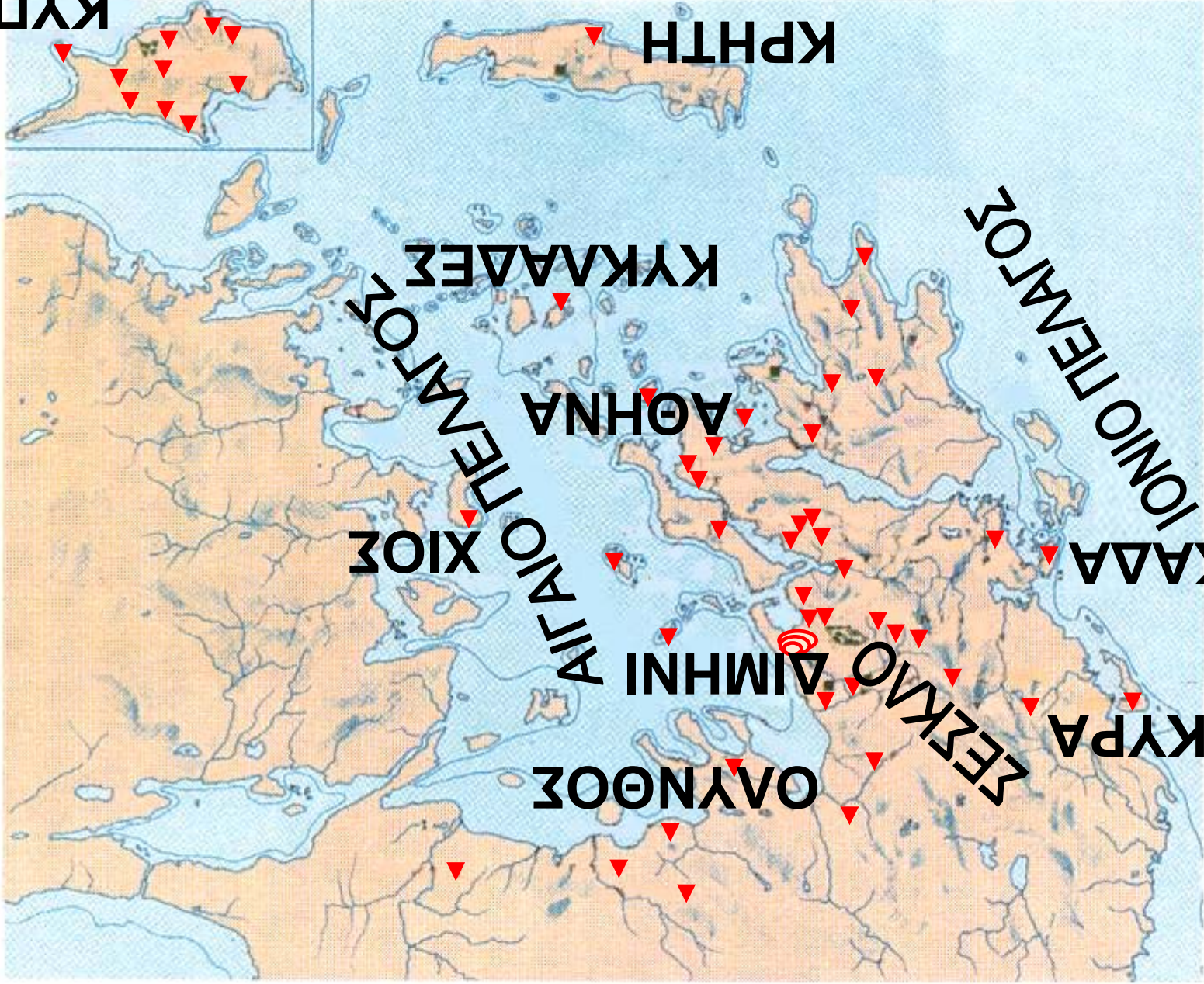
Στον ελλαδικό χώρο οι μεταβολές της νεολιθικής περιόδου αρχίζουν να γίνονται ορατές γύρω στο 6500 π.Χ. Νεολιθικοί οικισμοί έχουν εντοπιστεί σε περιοχές της Θεσσαλίας και της Μακεδονίας, σε βραχώδεις τοποθεσίες των νησιών, σε παρυφές ορεινών όγκων, σε σπήλαια, σε παραλιακές και παραλίμνιες περιο-

χές. Ο πιο συνηθισμένος χώρος προϊστορικού οικισμού για τις περιοχές της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας είναι ο τεχνητός λοφίσκος που ονομάζεται «τούμπα» και «μαγούλα». Παράλληλα αναπτύσσεται ο επίπεδος οικισμός ο οποίος στη νότια Ελλάδα καταλαμβάνει μεγάλη έκταση. Λιμναίος οικισμός έχει ανασκαφεί στη θέση Δισπηλιό στην Καστοριά. Ξύλινοι πάσσαλοι στήριζαν επίσης ξύλινες πλατφόρμες επάνω στις οποίες στηρίζονταν τα σπίτια.

Ένας νεολιθικός οικισμός στην Ελλάδα: Διμήνι.
Αναπαράσταση της νεολιθικής ακρόπολης στο Διμήνι, στην περιοχή του Βόλου.

ΚΥΠΡΟΣ

ΚΡΗΤΗ

ΚΥΚΛΑΔΕΣ

ΑΘΗΝΑ

ΧΙΟΣ

ΔΙΜΗΝΙ

ΟΛΥΝΘΟΣ

ΙΟΝΙΟ ΤΕΜΑΤΟΣ

ΑΕΥΚΑΔΑ

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΖΕΦΚΜΟ

Η νεολιθική Ελλάδα. Στον παραπάνω χάρτη της σελίδας 26 αναφέρονται όλοι οι νεολιθικοί οικισμοί που έχουν ανασκαφεί. Σε ποια ελληνική περιοχή παρατηρείς τη μεγαλύτερη πυκνότητα και πως τη δικαιολογείς;

Στην βόρεια Ελλάδα τα σπίτια των νεολιθικών οικισμών, κατά κανόνα, είναι κατασκευασμένα από κλαριά και λάσπη και στηρίζονται σε έναν ξύλινο σκελετό. Στη Θεσσαλία, στη νότια Ελλάδα αλλά και στα νησιά του Αιγαίου, στην κατασκευή των σπιτιών χρησιμοποιούνται ευρύτατα ντόπιες πέτρες.

Η ενασχόληση με τη γεωκτηνοτροφία* είναι το κύριο χαρακτηριστικό της οικονομίας κατά τη Νεολιθική εποχή στην Ελλάδα. Τα δημητριακά και τα όσπρια αποτελούν τη βάση των καλλιεργειών, ενώ τα

αιγοπρόβατα, τα βοοειδή και οι χοίροι τη βάση της κτηνοτροφίας. Κατά την περίοδο αυτή κατασκευάζονται και χρηστικά αντικείμενα οικιακής χρήσης, κεραμικά, λίθινα ή οστέινα.

Πήλινο αγγείο με πολύχρωμο διάκοσμο από το Διμήνι Θεσσαλίας (3800-3300 π.Χ.) (Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

Δε γνωρίζουμε αν οι άνθρωποι είχαν ατομική ιδιοκτησία της γης. Το πιο πιθανό είναι ότι η γη ανήκε συλλογικά στην κοινότητα. Τα νεολιθικά κοπάδια, από οικόσιτα ζώα, πρέπει να ήταν μικρά. Την ευθύνη για τη βοσκή τους μπορεί να την είχε ολόκληρη η κοινότητα.

Ο άνθρωπος της Νεολιθικής εποχής στην Ελλάδα δεν είναι μόνος. Αποτελεί αναπόσπαστο μέρος μιας ευρύτερης ομάδας, της κοινότητας. Τέλος, η μελέτη των τρόπων ταφής των νεκρών, γενικώς η φροντίδα γι' αυτούς, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο νεολιθικός άνθρωπος στην Ελλάδα χαρακτηρίζεται από έντονο θρησκευτικό συναίσθημα.

Η τέχνη της νεολιθικής εποχής

Εκτός από τα ειδώλια, τα κοσμήματα και άλλα διακοσμητικά αντικείμενα που εξακολουθούν να κατασκευάζονται ήδη από την Παλαιολιθική εποχή, εφευρίσκεται τώρα το πλάσιμο πήλινων αγγείων που ψήνονταν κατόπιν στη φωτιά, ώστε να γίνουν σκληρά και ανθεκτικά. Στην αρχή όλα ήταν χονδροειδή, μονόχρωμα και ακόσμητα. Αργότερα τα

σχήματά τους έγιναν κομψότερα και έφεραν διακόσμηση. Τα σχέδια αποτελούνταν αρχικά από παράλληλες ή τεθλασμένες γραμμές, τρίγωνα, σπείρες και μαιάνδρους. Τα ποικίλα αυτά κοσμήματα ζωγραφίζονταν με ζωηρά χρώματα. Τα νεολιθικά ειδώλια κατασκευάζονταν από πηλό, σπανιότερα από λίθο, και συχνά διακοσμούνταν με ζωγραφιστά σχέδια. Παριστάνουν κυρίως γυναικείες μορφές, όρθιες ή καθιστές, κάποτε με παιδί στην αγκαλιά. Λιγότερα είναι τα ειδώλια ανδρών και ακόμη σπανιότερα τα ειδώλια ζώων. Τα γυναικεία ειδώλια, που είναι και τα περισσότερα, σύμφωνα με τη γνώμη ορισμένων επιστημόνων, εικονίζουν τη μεγάλη μητέρα θεά· άλλοι, όμως, πιστεύουν ότι σε αυτά τονίζεται η σημασία της γυναίκας – μητέρας στη διαιώνιση της ζωής.

**Πήλινο ειδώλιο Κουροτρόφου*
από τη Θεσσαλία. Λείπει το κεφάλι.
Η γυναίκα κάθεται σε σκαμνί και
κρατάει στην αγκαλιά της βρέφος.
Όλη η μορφή είναι διακοσμημένη
με απλές γραμμές και σπείρες
(Μουσείο Βόλου)**

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

- 1. Πώς συνδέεται η εμφάνιση των αγγείων από πηλό με την εγκατάσταση των ανθρώπων σε μόνιμους οικισμούς τη Νεολιθική εποχή; Για να απαντήσετε σκεφθείτε για ποιον σκοπό χρησιμοποιούνταν τα αγγεία στη Νεολιθική εποχή.**
- 2. Οι άνθρωποι της Παλαιολιθικής εποχής που μετακινούνταν συχνά, θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν αγγεία από πηλό;**
- 3. Με τη μόνιμη εγκατάσταση γεννιέται η έννοια της πατρίδας. Με ποια κριτήρια επιλέγουν οι άνθρωποι ένα τόπο για μόνιμη εγκατάσταση;**
- 4. Κατά τη γνώμη σας, τι αποδεικνύει η πληθώρα των νεολιθικών οικισμών στην Ελλάδα;**

ΣΥΝΟΨΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Προϊστορία αρχίζει με την εμφάνιση του ανθρώπου, εδώ και περίπου 2,5 εκατομμύρια χρόνια. Ο άνθρωπος, για να φθάσει στη σημερινή του μορφή, πέρασε διαδοχικές 4 φάσεις εξέλιξης. Η Παλαιολιθική εποχή διαρκεί από την εμφάνιση του ανθρώπου μέχρι το 6500 περίπου π.Χ. Ο άνθρωπος κατά τη μακρά αυτή περίοδο επεξεργάζεται το λίθο, ζει από το κυνήγι και την καρποσυλλογή και είναι νομάς. Η Νεολιθική εποχή αρχίζει περίπου το 6500 π.Χ. Ο άνθρωπος τώρα βελτιώνει τα εργαλεία του, ασχολείται με τη γεωργία και την κτηνοτροφία και διαμένει σε μόνιμη κατοικία. Στην Ελλάδα έχουμε πολλούς νεολιθικούς οικισμούς.

Άσκηση αυτοαξιολόγησης

Συνδέστε με μία γραμμή τις λέξεις που σχετίζονται μεταξύ τους.

Αφρική	Δισπηλιό
Κυνηγός	Μαγούλα
Ανατολική	γεωργία
Ευρώπη	αλέτρι
τάφος	«Ικανός
Νεολιθική	άνθρωπος»
εποχή	θήραμα
εργαλείο	προσφορά
Τροφή	δημητριακά
οικισμός	μαμούθ
λιμναίος	
οικισμός	

Οι απαντήσεις υπάρχουν στο τέλος του βιβλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΥ (3000 – 1100 Π.Χ.)

Προς το τέλος της Νεολιθικής εποχής εμφανίζονται τα πρώτα εργαλεία που είναι κατασκευασμένα από χαλκό. Από το σημείο αυτό και μετά ο χαλκός χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο για την κατασκευή κάθε είδους αντικειμένων και παραμερίζει την πέτρα. Γι' αυτό και η νέα εποχή που αρχίζει ονομάζεται Εποχή του Χαλκού. Αυτή την περίοδο, στην περιοχή της Μέσης Ανατολής που ονομάστηκε «εύφορη ημισέληνος» αναπτύσσονται οι πρώτοι μεγάλοι πολιτισμοί, των Σουμερίων, των Βαβυλωνίων, των Αιγυπτίων,

των Εβραίων, των Φοινίκων, των Χετταίων. Συγχρόνως, σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας εμφανίζονται οι πρώτοι σημαντικοί πολιτισμοί (Κυκλαδικός, Μινωικός, Μυκηναϊκός). Καθένας από τους πολιτισμούς αυτούς έχει τη δική του φυσιογνωμία. Η θάλασσα του Αιγαίου έπαιζε σπουδαίο ρόλο για την επαφή των πολιτισμών αυτών μεταξύ τους αλλά και με τους γειτονικούς πολιτισμούς της Ανατολής.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΥ

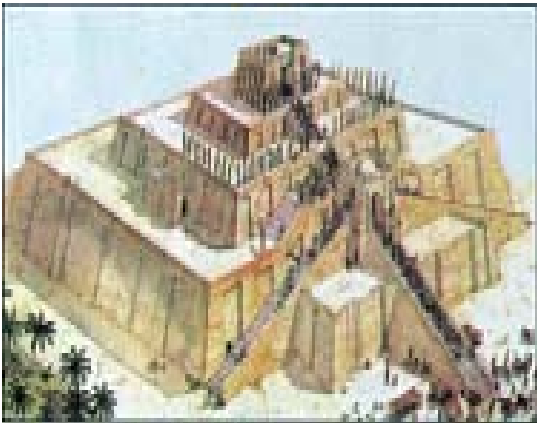
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1. ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Οι λαοί της Μεσοποταμίας

Η σφηνοειδής
γραφή.

Ναός και αστερο-
σκοπείο μαζί. Ανα-
παράσταση ενός
ναού – αστεροσκο-
πείου, ενός Ζιγκου-
ράτ, από την πόλη
Ουρ. Οι επάλληλες

τραπεζοειδής κατασκευές καταλή-
γουν σε ένα μικρό πυργοειδές οικο-
δόμημα, το οποίο χρησίμευε ως να-
ός και παρατηρητήριο συγχρόνως.

**ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΛΑΩΝ**

**Χάρτης της ανατολικής
Λεκάνης της Μεσογείου.**

**Μελέτησε τον χάρτη
της σελίδας 38 και εξήγησε
την προνομιακή θέση της Ελλάδας
στους θαλάσσιους δρόμους.**

**Από τη Μεσοποταμία, με τους
Σουμέριους, τον πρώτο λαό στον
κόσμο ο οποίος ανέπτυξε υψηλό
πολιτισμό, αρχίζει ουσιαστικά η
ιστορία. Λαός πιθανώς
ινδοευρωπαϊκής καταγωγής*,
εγκατεστημένος στη Μεσοποταμία
από τα μέσα της 4ης χιλιετίας,
εφευρίσκει τον τροχό, το άροτρο,
την επεξεργασία των μετάλλων, μία
μορφή γραφής, τη σφηνοειδή*, και
πρώτος ιδρύει απόλυτα
συγκροτημένες πόλεις, με
κυριότερη την Ουρ.**

**«Η στήλη του Χαμουραμπί»
(Παρίσι, Μουσείο Λούβρου).**

**Στην στήλη εικονίζεται
ο Χαμουραμπί, όρθιος
αριστερά, να δέχεται
τη νομοθεσία από τον θεό
Σαμάς. Στο κάτω μέρος
της στήλης είναι γραμμένη, σε
σφηνοειδή γραφή, η νομοθεσία
του Βαβυλωνίου βασιλιά.**

**Κατά την 3η χιλιετία, σημιτικοί
λαοί αναμειγνύονται με τους Σουμέ-
ριους, παραλαμβάνουν από αυτούς
πολιτισμικά στοιχεία και κατορθώ-
νουν να δημιουργήσουν ένα μεγάλο
ενιαίο κράτος. Τη 2η χιλιετία, με
κέντρο την πόλη της Βαβυλώνας,
ολόκληρη η Μεσοποταμία αποτελεί
ένα ισχυρότατο κράτος το οποίο κα-
τά την περίοδο της βασιλείας του
Χαμουραμπί (1730-1695 π.Χ.) φθάνει**

στο ύψιστο σημείο της ακμής του. Στον Χαμουραμπί οφείλεται η αρχαιότερη γραπτή νομοθεσία η οποία σώθηκε χαραγμένη σε μία πέτρινη στήλη (Κώδικας Χαμουραμπί).

Οι νόμοι του Χαμουραμπί είναι αυστηρότατοι και μας δίνουν μια παραστατική εικόνα της κοινωνίας της εποχής. Το βαβυλωνιακό κράτος βοήθησε ιδιαίτερα την ανάπτυξη των επιστημών και των γραμμάτων. Η επιστήμη της αστρονομίας οφείλει στους Βαβυλώνιους τα πρώτα της βήματα, ενώ το έπος Γιλγαμές* είναι ο πολυτιμότερος καρπός της πνευματικής τους ανάπτυξης.

Προς το τέλος της Εποχής του Χαλκού ένας άλλος λαός, οι Ασσύριοι, που κατοικούσαν στη Βόρεια Μεσοποταμία, κατορθώνουν να καταλύσουν το βαβυλωνιακό κράτος και να καταλάβουν ολόκληρη τη

Μεσοποταμία. Η πόλη Νινευί, στα βόρεια, αναδεικνύεται ως νέο κέντρο.

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΧΑΜΟΥΡΑΜΠΙ

Για έναν άνδρα ο γάμος σήμαινε ουσιαστικά αγορά της γυναίκας, ακριβώς το ίδιο όπως η αγορά ενός οικοπέδου ή ενός εμπορεύματος. Η οικογένεια του μέλλοντος γαμπρού λαμβάνει την πρωτοβουλία και, αφού επιλέξει τη μέλλουσα σύζυγο, προσφέρει στον πατέρα της ένα σημαντικό ποσό, το οποίο επισφραγίζει τη μεταβίβαση. Στη συνέχεια η κόρη, με την τελετή του γάμου, μέτβαινε στο σπίτι του συζύγου της όπου, εκτός απροόπτου, παρέμενε μέχρι το τέλος της ζωής της. Ουσιαστικά ο σύζυγος είναι ιδιοκτήτης

της συζύγου, όπως και της περιουσίας της, κινητής και ακίνητης.

J.Bottero, *Initiation a l' Orient ancient*, σ.157 (μετ. Β.Σ.)

ΤΟ ΕΠΟΣ ΓΙΛΓΑΜΕΣ

Λογοτεχνικό δημιούργημα της σουμεριακής ακμής το έπος Γιλγαμές, το οποίο προηγείται κατά μιάμιση χιλιετία των ομηρικών επών, διηγείται την ιστορία ενός νεαρού βασιλιά, γεμάτου δύναμη και αλαζονεία. Ο βασιλιάς αυτός, ο Γιλγαμές, μέσα από τις περιπέτειες και τα παθήματά του μεταμορφώνεται, γίνεται ταπεινός και, τελικά, με δάκρυα και πόνο, δέχεται την κοινή μοίρα όλων των ανθρώπων, το θάνατό του. Το σουμεριακό αυτό έπος, το αρχαιότερο στο είδος του, αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα λογοτεχνικά

**δημιουργήματα της ανθρωπότητας.
Ας γευτούμε κάτι από την ομορφιά
του.**

**Άκου την ιστορία του ανθρώπου
αυτού, του Γιλγαμές,
που τόσο δεινοπάθησε σκληρά.
Ανώτερος απ' άλλους βασιλιάδες
και πολεμιστής, άρχοντας
και γίγαντας.**

**Ήρωας που στην Ουρούκ είδε
το φως, σαν Ταύρος άγριος,
ορμητικός.**

Μπροστά τραβάει, αρχηγός

Ακολουθεί, στήριγμα

των συντρόφων του,

Πλέγμα γερό, προστάτης

των αντρών του,

Αυτός, το μανιασμένο κύμα

της πλημμύρας

Που κι έναν τοίχο πέτρινο γκρεμίζει.

Ο Γιλγαμές σε δύναμη άφταστος.

**Το έπος τον Γιλγαμές: Πινακίδα Ι,
στήλη ε΄. Απόδοση Αύρα Word
(Εκδόσεις Ιστός)**

**Τι σου θυμίζουν οι στίχοι
του σουμεριακού έπους;**

Η Αίγυπτος

**Οι Φαραώ με τις πυραμί-
δες πίστευαν ότι θα συνέ-
χιζαν και μετά το θάνατο
την εξουσία τους στους
ανθρώπους. Στην εικόνα,
πρώτη στο βάθος, η πυραμίδα του
Χέοπα, η μεγαλύτερη της Αιγύπτου.**

**«Δώρον του Νείλου» ονόμαζαν οι
αρχαίοι Έλληνες την Αίγυπτο και
είχαν απόλυτο δίκιο. Ο Νείλος, που**

πηγάξει σχεδόν από τον Ισημερινό, διασχίζει την Αίγυπτο σε μία απόσταση 1.000 χιλιομέτρων και την μεταβάλλει σε αληθινό σιτοβολώνα. Ο Νείλος είναι η μόνη οδός επικοινωνίας για την Αίγυπτο. Πλήθος πλοίων τον διασχίζουν. Συνηθισμένοι στη ναυσιπλοΐα οι Αιγύπτιοι διακινδυνεύουν και ταξίδια στην ανοιχτή θάλασσα. Πλέον προς τις ακτές της Παλαιστίνης, απ' όπου προμηθεύονται ξυλεία. Όμως τακτικά ο Νείλος πλημμυρίζει και τα νερά του κατακλύζουν τις γύρω περιοχές.

Η χλωρίδα και η πανίδα στις όχθες του Νείλου καλύπτουν απόλυτα τις ανάγκες των Αιγυπτίων. Στο δέλτα του ποταμού ψαρεύουν και το κυνήγι είναι άφθονο. Εκεί φυτρώνει σε αφθονία ο πάπυρος*, τον οποίο χρησιμοποιούν για να κατα-

σκευάζουν πλοία, καλάθια, σχοινιά και, κυρίως, ένα είδος χαρτιού.

Η Αίγυπτος, από τις αρχές της Εποχής του Χαλκού, αποτελεί ένα ισχυρό ενιαίο κράτος, το πρώτο στην ιστορία. Οι ηγεμόνες του φέρουν τον τίτλο του Φαραώ. Η χώρα, διαδοχικά, γνωρίζει τρεις περιόδους ακμής, αυτή του Αρχαίου Βασιλείου, του Μέσου και του Νέου Βασιλείου. Κατά την περίοδο του Αρχαίου Βασιλείου (3000-2200 π.Χ.) το κράτος οργανώνεται. Κοντά στην πρωτεύουσα Μέμφιδα οι Φαραώ οικοδομούν γιγαντιαίους τάφους, τις πυραμίδες.

Κατά την περίοδο του Μέσου Βασιλείου (2050-1800 π.Χ.) η Αίγυπτος ακμάζει. Για να προστατευθούν από τις επιδρομές, οι Αιγύπτιοι οχυρώνουν τα σύνορα της χώρας. Η πρωτεύουσα μεταφέρεται στη Θήβα,

Χάρτης της αρχαίας Αιγύπτου

στην Άνω Αίγυπτο. Κατά την περίοδο του Νέου Βασιλείου (1600-1100 π.Χ.) η Αίγυπτος ακολουθεί ιμπεριαλιστική* πολιτική και επεκτείνεται προς τον Νότο και την Ανατολή.

Κοντά στη Θήβα οι Φαραώ χτίζουν τους τάφους τους «στην κοιλάδα των βασιλέων»* και οικοδομούν λαμπρούς ναούς, όπως του Καρνάκ, του Λούξορ και του Αμπού Σιμπέλ.

Μέγας ναός του Λούξορ.

Ο σκαμμένος βράχος χρησίμευε ως ναός στον ηλιακό θεό Χαρμάκισ. Οι πρώτες ακτίνες του ήλιου εισχωρούν το πρωί μέχρι το βάθος του ιερού.

Η ανατολική όχθη του Νείλου.
Γιατί οι κατοικίες είναι χτισμένες στα υψώματα;

Ο ΦΑΡΑΩ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥΣ

**(Ένας Αιγύπτιος απευθύνεται
στον Φαραώ Σέθι Β')**

**Στρέψε το πρόσωπο σου προς εμέ
Ήλιε, που ανατέλλεις και φωτίζεις
τα όρη με την ομορφιά σου. Δίσκε
λαμπρέ, ανάμεσα στους ανθρώπους
που διώχνεις τα σκότη από την Αί-
γυπτο. Έχεις τη μορφή του πατέρα
σου, όταν υψώνεται στους ουρανούς
και οι ακτίνες του εισχωρούν σε
κάθε σημείο της γης_ δεν υπάρχει
τόπος που να μη γεύεται την ομορ-
φιά σου, γιατί οι λόγοι σου κανονί-
ζουν τις τύχες όλων των χωρών.
Άρχοντα γαλήνιε, που προσφέρεις
σε όλους την πνοή της ζωής.**

**Πάπυρος Αναστασίου, IV,
Νέο Βασίλειο_Βασιλεία του Σέθι
(Μετ. από το γαλλικό Β.Σ**

- Σημειώστε όλες τις εκφράσεις που αναφέρονται σε ιδιότητες του Φαραώ.
- Ποιος είναι ο πατέρας του Φαραώ;

Ο Φαραώ θεωρείται γιος του υπέρτατου θεού των Αιγυπτίων, του Όσιρι. Είναι απόλυτος κυρίαρχος, διοικεί το στρατό και είναι ο ανώτατος θρησκευτικός αξιωματούχος. Ο Φαραώ για να κυβερνά χρησιμοποιεί πλήθος κρατικών υπαλλήλων.

Οι χωρικοί αποτελούν τα εννέα δέκατα του αιγυπτιακού πληθυσμού και δεν είναι ιδιοκτήτες των κτημάτων που καλλιεργούν. Πληρώνουν στους κατόχους της γης (Φαραώ, κρατικούς υπαλλήλους, ιερατείο) βαρείς φόρους. Οι τεχνίτες ζουν στις πόλεις. Είναι ξυλουργοί, οικοδόμοι, σιδηρουργοί, επεξεργαστές μετάλλων, χρυσοχόοι, ξυλογλύπτες

και λιθοξόοι. Στα ορυχεία της ερήμου εργάζονται κυρίως αιχμάλωτοι πολέμου.

Τοιχογραφία στον τάφο του Ρεκμίν, Θήβα, Νέο Βασίλειο.
Για ποιόν εργάζονται αυτοί οι τεχνίτες;

Η θρησκεία των Αιγυπτίων είναι πολυθεϊστική. Οι κυριότεροι από τους θεούς είναι ο Άμμον Ρα, θεός του ήλιου, ο Όσιρις, θεός του ήλιου και της βλάστησης, και η Ίσις, θεά της γονιμότητας. Οι ναοί θεωρούνται οίκοι του θεού και οι ιερείς τελούν τα λατρευτικά τους καθήκοντα στο όνομα του Φαραώ. Οι Αιγύπτιοι πιστεύουν στη μετά θάνατον ζωή,

γι' αυτό φροντίζουν να ταριχεύουν τους νεκρούς (μούμιες).

Οι Αιγύπτιοι χρησιμοποιούν ένα είδος γραφής, τα ιερογλυφικά. Γράφουν επάνω σε πάπυρους, αλλά και οι τοίχοι των μνημείων είναι γεμάτοι από ιερογλυφικά κείμενα.

Ιερογλυφική
γραφή.

*Αιγυπτιακός
πάπυρος.*

Η αιγυπτιακή

*γραφή περιλαμβάνει περίπου 5.000
ιερογλυφικά σημεία.*

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Πριν από δυο αιώνες γνωρίζαμε ε-
λάχιστα πράγματα για την αρχαία

Αίγυπτο. Όλες οι επιγραφές που βρίσκονται χαραγμένες επάνω στα μνημεία ήταν ακατανόητες, γιατί δεν μπορούσαμε να αποκρυπτογραφήσουμε τα σύμβολα της αιγυπτιακής γραφής, τα ιερογλυφικά. Άλλωστε δεν ενδιαφέρονταν παρά ελάχιστοι για τα ερείπια των ναών και των τάφων που έμεναν μισοθαμμένα κάτω από την άμμο της ερήμου. Μετά την εκστρατεία του Ναπολέοντα στην Αίγυπτο (1799-1801) αρχίζει να γεννιέται το ενδιαφέρον. Ένας Γάλλος, ο Ιωάννης Φραγκίσκος Σαμπολιόν, κατόρθωσε το 1822 να αποκρυπτογραφήσει τα ιερογλυφικά και έκτοτε ένα πλήθος αρχαιολόγων προχώρησε σε ανασκαφές στην Αίγυπτο. Η ανάγνωση της αιγυπτιακής ιερογλυφικής γραφής έδωσε ένα πλήθος πληροφοριών για ολόκληρο τον

προϊστορικό κόσμο του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου.

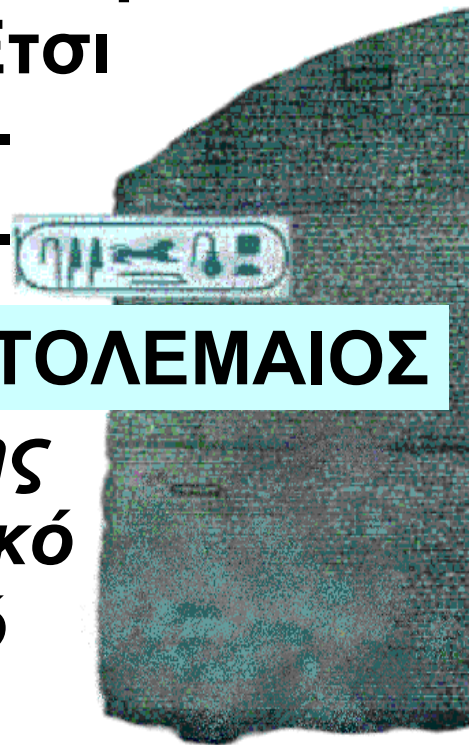
Ο ΣΑΜΠΟΛΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΩΝ

Ο Ιωάννης Φραγκίσκος Σαμπολιόν γεννιέται το 1790. Από τα παιδικά του χρόνια νοιώθει ένα αληθινό πάθος για την αρχαία Αίγυπτο. Έχοντας αργότερα ένα πλήθος κειμένων σε ιερογλυφικά, που είχαν ανακαλυφθεί και αντιγραφεί από διάφορους σοφούς ερευνητές κατά την εκστρατεία του Ναπολέοντα και κυρίως μια αντιγραφή της «στήλης της Ροζέττας», κατορθώνει το 1822 να αποκρυπτογραφήσει τα ιερογλυφικά. Η στήλη που βρέθηκε στη Ροζέττα, κοντά στην Αλεξάνδρεια, το 1799, φέρει ένα κείμενο χαραγμένο με τρεις διαφορετικές γραφές, ιερογλυ-

φική, ελληνική και δημοτική αιγυπτιακή, γραφή σε ευρεία χρήση κατά την εποχή των Πτολεμαίων. Γνωρίζοντας την ελληνική, ο Σαμπολιόν διαβάσει το όνομα Πτολεμαίος στο ελληνικό τμήμα της στήλης. Όμως ο Σαμπολιόν κατάλαβε ότι τα ονόματα των Αιγυπτίων βασιλέων γράφονταν πάντοτε σε ένα πλαίσιο. Ανακαλύπτοντας το πλαίσιο του Πτολεμαίου στην ιερογλυφική γραφή της στήλης, αρχίζει να συγκρίνει τα ιερογλυφικά με την ελληνική γραφή. Έτσι αρχίζει να αποκρυπτογραφεί τα ιερογλυφικά.

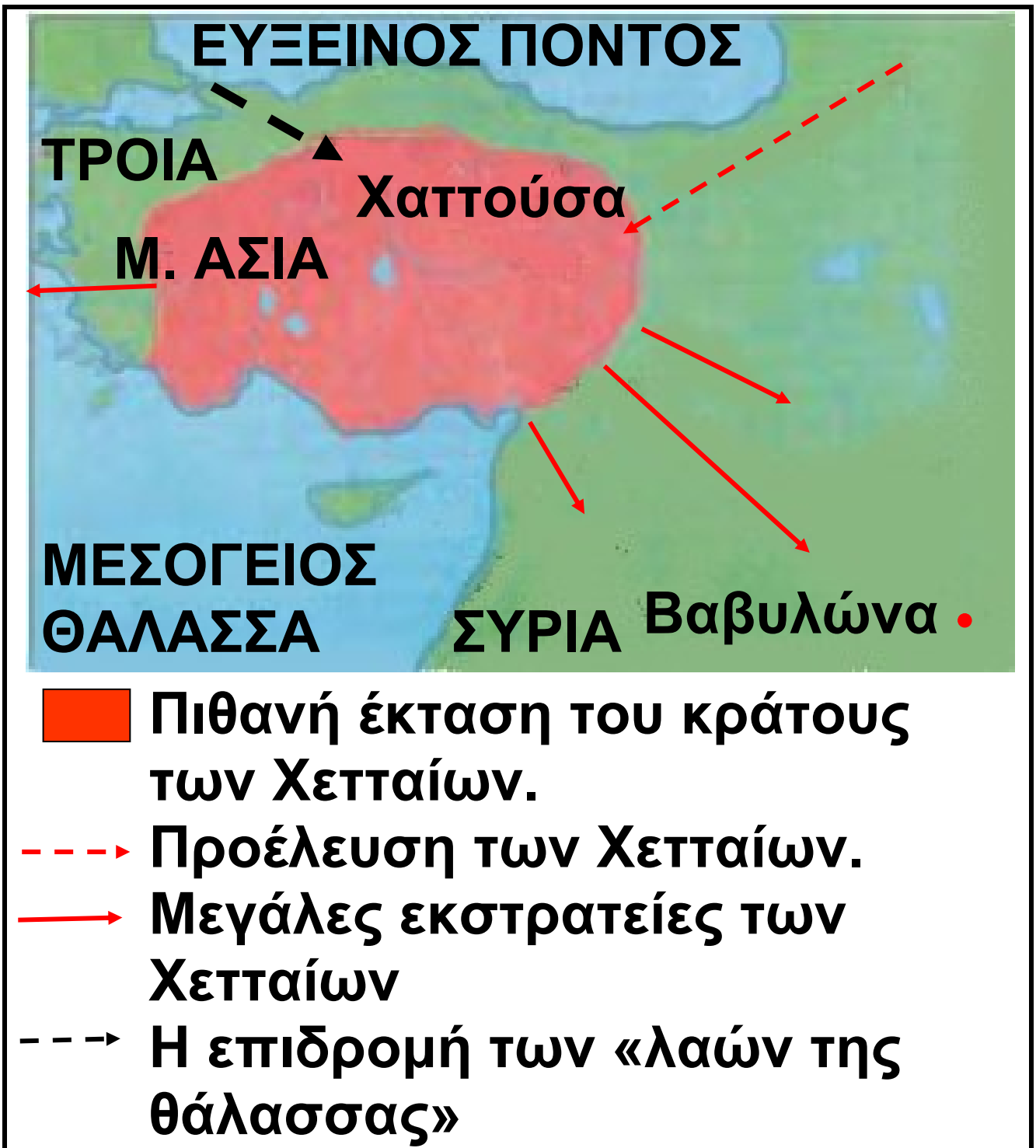
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ

Λεπτομέρεια της στήλης της Ροζέττας (Βρετανικό Μουσείο). Το συνολικό ύψος της είναι 1,14 μ.

Οι Χετταίοι

Η Μικρά Ασία, κατά τη 2η χιλιετία π.Χ., γίνεται η έδρα ενός λαού ινδοευρωπαϊκής καταγωγής, των Χετταίων. Στην αρχή ήταν ανοργάνωτοι και χωρισμένοι σε αλληλομαχόμενες φυλές, αργότερα όμως ενώθηκαν και ίδρυσαν ένα ισχυρότατο κράτος με πρωτεύουσα τη Χαττούσα. Οι Χετταίοι είχαν γραφή, ενώ πινακίδες που βρέθηκαν στη Χαττούσα μας δίνουν ένα πλήθος ιστορικών πληροφοριών. Η μεγάλη ακμή του κράτους των Χετταίων σημειώνεται στα μέσα της 2ης χιλιετίας, οπότε έχουν υπό την εξουσία τους σχεδόν ολόκληρη τη Μικρά Ασία, τη Βόρεια Μεσοποταμία και τη Βόρεια Συρία. Κατά την περίοδο αυτή αναπτύσσουν διπλωματικές σχέσεις με τους Μυκηναίους, τους Αχιγιάβα (Αχαιοούς) των πινακίδων

Το κράτος των Χετταίων.

της Χαττούσα. Προς τα τέλη του 13ου αιώνα π.Χ. οι επιδρομές των «λαών της θάλασσας»*, που

κυριολεκτικά ανέτρεψαν την πολιτική και εμπορική τάξη στην ανατολική Μεσόγειο, διέλυσαν το κράτος των Χετταίων.

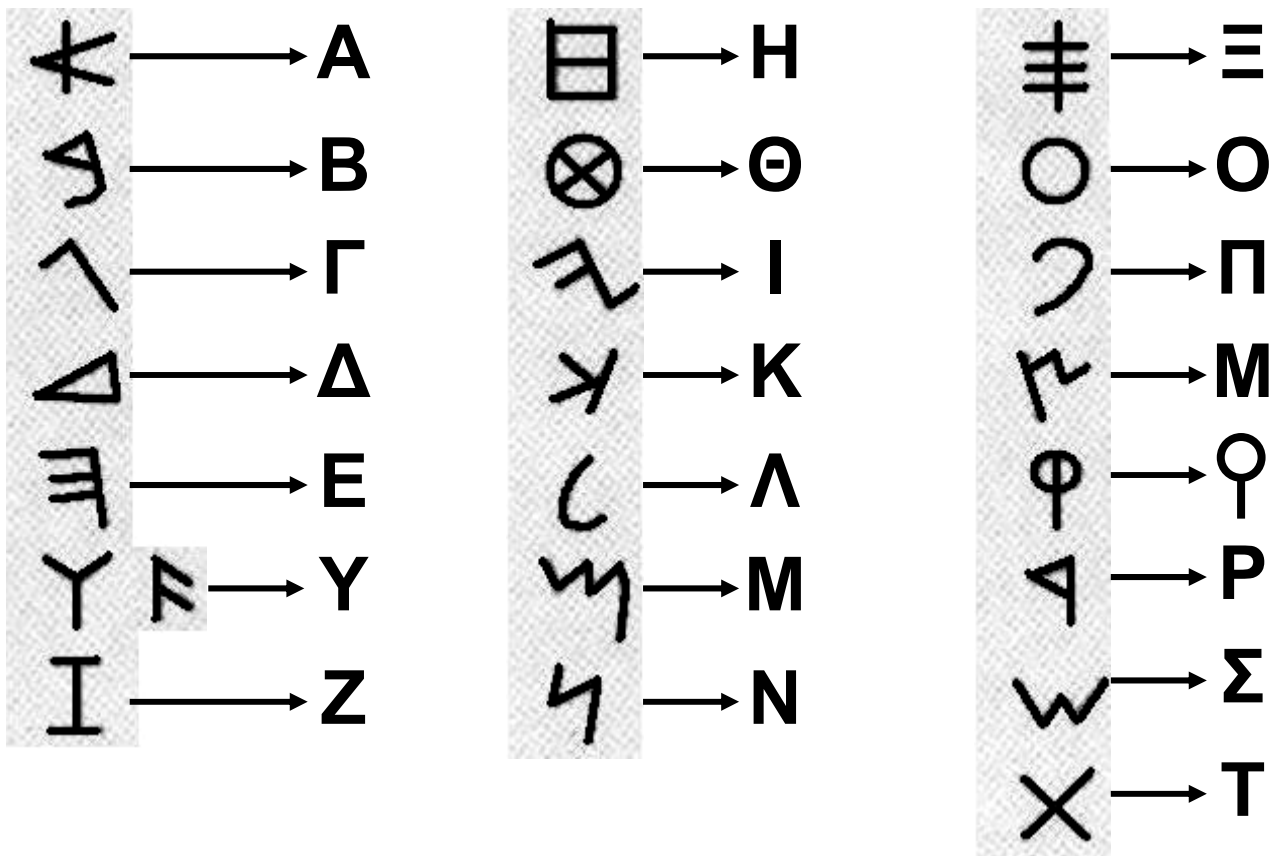
Οι λαοί της Παλαιστίνης

Στα παράλια της Παλαιστίνης, ήδη από την 3η χιλιετία, έχουν εγκατασταθεί οι Φοίνικες, λαός σημιτικής καταγωγής. Η εγκατάστασή τους σε παραλιακή περιοχή και η ανυπαρξία εύφορων και εκτεταμένων πεδιάδων τους έκαναν να στραφούν προς τη θάλασσα και να γίνουν άριστοι ναυτικοί και έμποροι. Οι Φοίνικες δε σχημάτισαν ενιαίο κράτος. Κάθε πόλη τους, ανάμεσα στις οποίες, αρχικά, πρωτεύουσα θέση είχε η Βύβλος, αποτέλούσε κρατική οντότητα. Κατά τη 2η χιλιετία οι φοινικικές πόλεις

 Φοινίκη Παλαιστίνη

Χάρτης της Παλαιστίνης

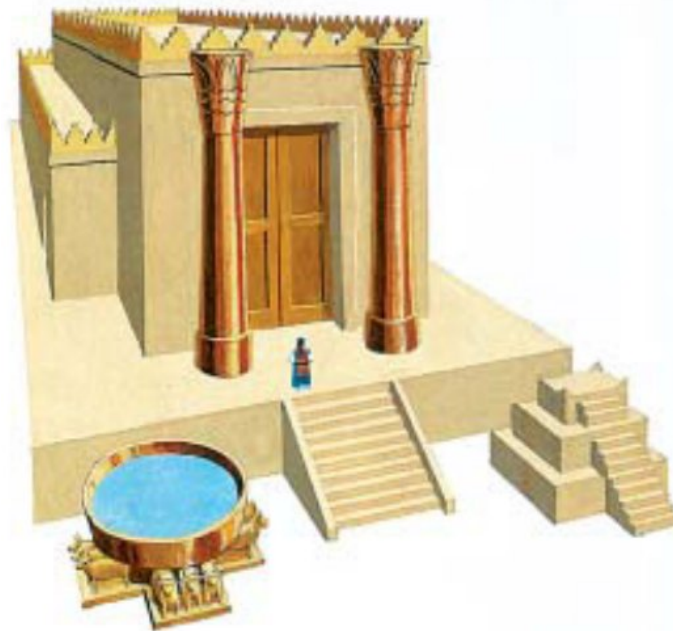
Από το ένα αλφάβητο στο άλλο.
Σύγκριση του φοινικικού και του ελληνικού αλφάβητου. Γιατί έδωσε ώθηση στον πολιτισμό η επινόηση μίας εύχρηστης μορφής γραφής;

Σιδώνα και Τύρος έγιναν εμπορικά κέντρα ολόκληρης της Μεσογείου και ανέπτυξαν εμπορικές σχέσεις με τους Μυκηναίους. Οι Φοίνικες, πολιτιστικά, επηρεάστηκαν από τους γύρω λαούς, αλλά η μεγάλη

συμβολή τους στην εξελικτική πορεία της ιστορίας ήταν η επιινόηση ενός αλφαβήτου, το οποίο σχηματιζόταν από 22 σύμφωνα. Εξέλιξη αυτού του αλφαβήτου αποτελεί το ελληνικό αλφάβητο.

Οι Εβραίοι, σημιτικής καταγωγής και αυτοί, αφού έζησαν ως νομάδες για μεγάλο χρονικό διάστημα, εγκαταστάθηκαν τελικά στο εσωτερικό της Παλαιστίνης (Χαναάν). Κατά τα μέσα της 2ης χιλιετίας, ένα μεγάλο μέρος των Εβραίων βρίσκεται στην Αίγυπτο. Γύρω στα 1300 π.Χ. οι Εβραίοι της Αιγύπτου, με ηγέτη τον Μωυσή, αναχωρούν από την Αίγυπτο και εγκαθίστανται και αυτοί στην Παλαιστίνη. Προς το τέλος της 2ης χιλιετίας, οι Εβραίοι, με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, ιδρύουν ένα ισχυρό κράτος με διαδοχικούς βασιλείς τον Σαούλ, τον Δαβίδ και

τον Σολομώντα. Γρήγορα, όμως, το κράτος διασπάται και στο τέλος καταλύεται από τους Ασσύριους.

Ο ναός του Σολομώντα.
Αναπαράσταση.

Ο πρώτος ναός στην Ιερουσαλήμ κτίστηκε κατά την περίοδο της βασιλείας του Σολομώντα. Την εποχή των βασιλέων ο ναός ήταν το κέντρο της θρησκευτικής ζωής του βασιλείου. Εκεί βρισκόταν η Κιβωτός της Διαθήκης, που περιείχε τις πινακίδες με τους νόμους τους οποίους έδωσε ο θεός στον Μωυσή.

Οι Εβραίοι είναι ο πρώτος μονο-θεϊστικός λαός της ανθρώπινης ιστορίας. Πιστεύουν σε έναν παντοδύναμο θεό. Κατά τους Εβραίους ο Θεός απευθύνεται σε αυτούς με τους προφήτες. Οι προφήτες έχουν ως έργο τους να μεταφέρουν το λόγο του Θεού στο λαό και να τον κρατούν στο δρόμο της αληθινής θρησκείας. Από τότε που οι Εβραίοι έχασαν την ανεξαρτησία τους, οι προφήτες αναγγέλλουν την έλευση ενός Μεσσία, σταλμένου από τον θεό για να τους απελευθερώσει.

Το ιερό βιβλίο των Εβραίων είναι η Εβραϊκή Βίβλος ή Παλαιά Διαθήκη. Γράφτηκε σταδιακά κατά την 1η χιλιετία, από τον 10ο έως τον 2ο αιώνα π.Χ. Διηγείται την ιστορία του εβραϊκού λαού και εκθέτει τα στοιχεία της θρησκευτικής του πίστης.

Η ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Ανακοίνωσαν στον Φαραώ ότι οι Εβραίοι έφυγαν. Έξευξε το άρμα του και ξεκίνησε παίρνοντας μαζί του και άλλα 600. Όσο ο Φαραώ πλησίαζε, οι Εβραίοι φοβόντουσαν πολύ. Ο Θεός λέγει στον Μωυσή: «Σήκωσε τη ράβδο σου, τέντωσε το χέρι σου προς τη θάλασσα και ρίξε την στη θάλασσα, για να περάσει ο λαός του Ισραήλ σα να ήταν ξηρά. Έτεινε λοιπόν ο Μωυσής το χέρι του προς τη θάλασσα και ο Θεός απομάκρυνε τη θάλασσα. Και πάτησαν οι Εβραίοι τη θάλασσα, σα να ήταν ξηρά και τα κύματα σχημάτιζαν ένα τείχος προς τα δεξιά και τα αριστερά τους. Οι Αιγύπτιοι τους καταδίωξαν και μπήκαν στη θάλασσα πίσω τους. Ο Θεός λέγει στον

Μωυσή: «Άπλωσε το χέρι σου προς τη θάλασσα για να πνίξουν τα κύματα τους Αιγυπτίους, τα άρματα τους και τους ιππείς τους». Τα κύματα σκέπασαν τα άρματα και τους ιππείς του στρατού του Φαραώ.

**Παλαιά Διαθήκη, Έξοδος, ΙΔ΄, 5-28
(Προσαρμογή. Β.Σ.)**

Δείξτε, πώς, σύμφωνα με τη Βίβλο, ο Θεός αναμειγνύεται ενεργά στις τύχες των Εβραίων.

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

- 1. Ποια είναι η συμβολή των Σουμερίων στην ανάπτυξη του πολιτισμού;***
- 2. Παρατηρήστε το σύγχρονο χάρτη της Αιγύπτου και αξιολογήστε τη φράση: Η Αίγυπτος είναι «δώρον του Νείλου».***
- 3. Τι ιδιότητα απέδιδαν οι Αιγύπτιοι στους Φαραώ;***

2. Ο ΚΥΚΛΑΔΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Οι Κυκλάδες

Ένας από τους παλαιότερους πολιτισμούς της Ευρώπης αναπτύχθηκε στις Κυκλάδες κατά την 3η και 2η χιλιετία π.Χ., δηλαδή στην Εποχή του Χαλκού. Σε αυτό συνέβαλε το ήπιο κλίμα τους και κυρίως η ιδιαίτερα προνομιακή γεωγραφική της θέση. Ουσιαστικά, τα νησιά των Κυκλάδων αποτελούν ένα είδος φυσικής γέφυρας ανάμεσα στην Ευρώπη και στην Ασία, την Ηπειρωτική Ελλάδα και την Κρήτη. Στην 3η χιλιετία π.Χ., τα πλοία των κυκλαδίτικων νησιών κυριαρχούν στο Αιγαίο και μαζί με τα προϊόντα της Εγγύς Ανατολής μεταφέρουν στην Ευρώπη ιδέες, τεχνικές γνώσεις, θρησκευτικές αντιλήψεις.

Σε όλα σχεδόν τα νησιά των Κυκλάδων η αρχαιολογική σκαπάνη έφερε στο φως οικισμούς, όχι εκτεταμένους, της 3ης χιλιετίας π.Χ. Κάθε οικισμός φαίνεται ότι αναπτυσσόταν αυτόνομα και δεν υπήρχε κανένα είδος κεντρικής εξουσίας. Αρχικά οι οικισμοί σχηματίζονται κοντά στη θάλασσα ή στα πρανή χαμηλών λόφων. Περίπου το 2300 π.Χ. ορισμένοι οικισμοί οχυρώνονται (Αγία Ειρήνη στην Κέα), άλλοι καταστρέφονται και ξαναχτίζονται οχυρωμένοι (Φυλακωπή στη Μήλο), ενώ άλλοι χτίζονται σε υψηλούς λόφους μακριά από τη θάλασσα (Καστρί Σύρου). Αυτό φανερώνει κάποια αναστάτωση της ζωής από την παρουσία νέων πληθυσμών, που προέρχονται πιθανόν από τη Μικρά Ασία. Γρήγορα όμως τα νησιά ξαναβρίσκουν το ρυθμό της ζωής τους.

Οι Κυκλάδες της Εποχής του Χαλκού.

Στη 2η χιλιετία π.Χ. οι Κυκλάδες έχουν επαφές με την ηπειρωτική Ελλάδα αρχικά και στη συνέχεια με την Κρήτη. Οι οικισμοί μεγαλώνουν, τα κτίρια είναι πιο σύνθετα και επιβλητικά. Ο πιο σημαντικός οικισμός αυτής της εποχής είναι το Ακρωτή-

ρι στη Θήρα. Περίπου το 1600 π.Χ., όταν μεγάλοι κυκλαδικοί οικισμοί καταστρέφονται από σεισμό, οι Κυκλάδες περνούν στη σφαίρα επιρροής της μινωικής Κρήτης, που γνωρίζει τότε τη μεγαλύτερη ακμή της. Μετά την καταστροφή των μινωικών ανακτόρων, γύρω στο 1450 π.Χ., στις Κυκλάδες κυριαρχούν οι Μυκηναίοι από την ηπειρωτική Ελλάδα, που μεταδίδουν στα νησιά τα χαρακτηριστικά του δικού τους πολιτισμού στην τεχνολογία, την τέχνη και τη θρησκεία.

Τέχνη

Το χαρακτηριστικότερο δημιούργημα της κυκλαδικής τέχνης κατά την Εποχή του Χαλκού είναι τα μαρμάρινα ειδώλια. Τα περισσότερα παριστάνουν γυμνές γυναίκες, λίγους άνδρες μουσικούς, πολεμιστές ή

κυνηγούς. Οι μορφές είναι έντονα σχηματοποιημένες, με λίγες αλλά χαρακτηριστικές λεπτομέρειες για την αναγνώριση του φύλου.

Τα πήλινα αγγεία, που έχουν ποικίλα σχήματα, διακοσμούνται με απλά γραμμικά σχέδια. Ιδιαίτερα εντυπωσιακά είναι και τα μαρμάρινα αγγεία, καθώς και τα μεταλλικά με απλή χαρακτή διακόσμηση.

**Μαρμάρινο ειδώλιο
γυναίκας. Τέτοια ειδώλια
βρέθηκαν σε τάφους. Το
μικρό πάχος και η στάση
των άκρων ποδιών τους
δείχνει ότι δεν μπορούσαν
να σταθούν όρθια. Είναι
αβέβαιο, αν παριστάνουν
θεά που έχει σχέση με
το θάνατο (Αθήνα, Εθνικό
Αρχαιολογικό Μουσείο)**

Ένα από τα αριστουργήματα της κυκλαδικής ειδωλοπλαστικής.
Ο καθιστός άνδρας παίζει άρπα, συμμετέχοντας ίσως σε κάποια θρησκευτική τελετή (Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο).

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

1. Ο κυκλαδικός πολιτισμός ανέπτυξε κεντρική εξουσία;

- 2. Μελέτησε με προσοχή τον χάρτη των Κυκλάδων κατά την Εποχή του Χαλκού στην σελίδα 69 και σχημάτισε έναν κατάλογο με τους οικισμούς κατά νησί.**
- 3. Πού θεωρείς ότι οφείλεται η ανάπτυξη του κυκλαδικού πολιτισμού;**
- 4. Το κυκλαδικό ειδώλιο είναι η πρώτη απόπειρα δημιουργίας μνημειακής γλυπτικής στην Ελλάδα. Τι εντύπωση σου γεννά όταν το παρατηρείς με προσοχή;**

3. Ο ΜΙΝΩΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Η Κρήτη

Η Κρήτη κατοικήθηκε για πρώτη φορά τη Νεολιθική εποχή. Ο σημαντικότερος οικισμός φαίνεται να ήταν η Κνωσός, όπως ακριβώς και στην Εποχή του Χαλκού. Στην 3η και 2η χιλιετία π.Χ. ο πολιτισμός στην Κρήτη έφτασε σε υψηλό επίπεδο κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης και καλλιτεχνικής παραγωγής. Είναι γνωστός με το όνομα «μινωικός πολιτισμός» από το μυθικό βασιλιά της Κνωσού Μίνωα και ήρθε στο φως στις αρχές του 20ού αιώνα με τις ανασκαφές του Βρετανού αρχαιολόγου Άρθουρ Έβανς στην Κνωσό.

Ο μινωικός πολιτισμός

Από τις αρχές της 3ης χιλιετίας π.Χ. ο πληθυσμός στην Κρήτη βαθμιαία αυξάνεται, η γεωργία και η κτηνοτροφία γίνονται πιο συστηματικές και οι κάτοικοι οργανώνονται σε μικρούς οικισμούς. Οι Μινωίτες έχουν επαφή με άλλες περιοχές του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου, όπως οι Κυκλάδες, η Κύπρος και η Αίγυπτος, με τις οποίες εμπορεύονται διάφορα προϊόντα. Εξάγουν λάδι, κρασί, ξυλεία, λίθινα αγγεία, ίσως υφάσματα και δέρματα.

Η ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΟ- ΚΡΑΤΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

Ο Μίνως είναι το αρχαιότερο από την παράδοση πρόσωπο που απέκτησε στόλο και κατόρθωσε να γίνει κύριος του μεγαλύτερου μέρους της ελληνικής θάλασσας. Επέβαλε την κυριαρχία του στις Κυκλάδες και εγκατέστησε στις περισσότερες τις πρώτες αποικίες.

Θουκυδίδης Α, 4

Ο Θουκυδίδης γράφει περίπου

1.200 χρόνια μετά τη μινωική ακμή.

Τι σημαίνει αυτό;

Εισάγουν μέταλλα ή άλλες πρώτες ύλες για την κατασκευή όπλων, εργαλείων και καλλιτεχνημάτων, όπως χαλκό από την Κύπρο και άργυρο από τις Κυκλάδες. Έτσι, μερικοί οικισμοί αποκτούν σιγά σιγά

μεγαλύτερη έκταση και πλούτο από τους άλλους. Αυτή η εξέλιξη οδηγεί, γύρω στο 2000 π.Χ., στη μεγαλύτερη αλλαγή στην ιστορία του μινωικού πολιτισμού με την εμφάνιση των πρώτων ανακτόρων. Γύρω τους αναπτύσσονται μεγάλοι οικισμοί που μπορούν να χαρακτηριστούν πόλεις. Μέχρι σήμερα είναι γνωστά με βεβαιότητα τέσσερα τέτοια ανάκτορα, στην Κνωσό, τη Φαιστό, τα Μάλια και τη Ζάκρο. Τα πρώτα ανάκτορα καταστρέφονται γύρω στο 1700 π.Χ. από σεισμό, αλλά ξαναχτίζονται πιο επιβλητικά. Η περίοδος των δευτέρων, νέων ανακτόρων (1700-1450 π.Χ.) είναι αυτή της μεγαλύτερης ακμής του μινωικού πολιτισμού. Την εποχή αυτή οι Μινωίτες κυριαρχούν στο Αιγαίο, όπου ιδρύουν αποικίες (Κύθηρα, Ρόδος) και έχουν στενές σχέσεις με την

ηπειρωτική Ελλάδα, επηρεάζοντας έντονα το μυκηναϊκό πολιτισμό που κάνει τότε την εμφάνισή του.

Αεροφωτογραφία του ανακτόρου της Κνωσού. Διακρίνεται η πλακόστρωτη κεντρική αυλή.

Πολιτική και διοικητική οργάνωση: τα ανάκτορα

Τα ανάκτορα είναι μεγάλα συγκροτήματα κτιρίων, αποτελούνται δηλαδή από πολλές πτέρυγες δωματίων και είναι τα διοικητικά, οικονομικά, θρησκευτικά και καλλιτεχνι-

κά κέντρα της περιοχής στην οποία βρίσκονται. Παρά τις επιμέρους διαφορές όλα τα μινωικά ανάκτορα έχουν τα εξής κοινά χαρακτηριστικά:

- Έχουν προσανατολισμό στον άξονα Βορρά–Νότου.
- Έχουν μία ορθογώνια κεντρική αυλή. Γύρω της αναπτύσσονται οι πτέρυγες των δωματίων.
- Ήταν πολυώροφα, είχαν μεγάλες κλίμακες, φωταγωγούς, σύστημα ύδρευσης και αποχέτευσης και αρκετοί χώροι τους έφεραν τοιχογραφίες. Από αυτές αντλούμε πλήθος πληροφοριών για πολλές από τις πτυχές της ζωής των Μινωιτών.
- Δεν ήταν οχυρωμένα.

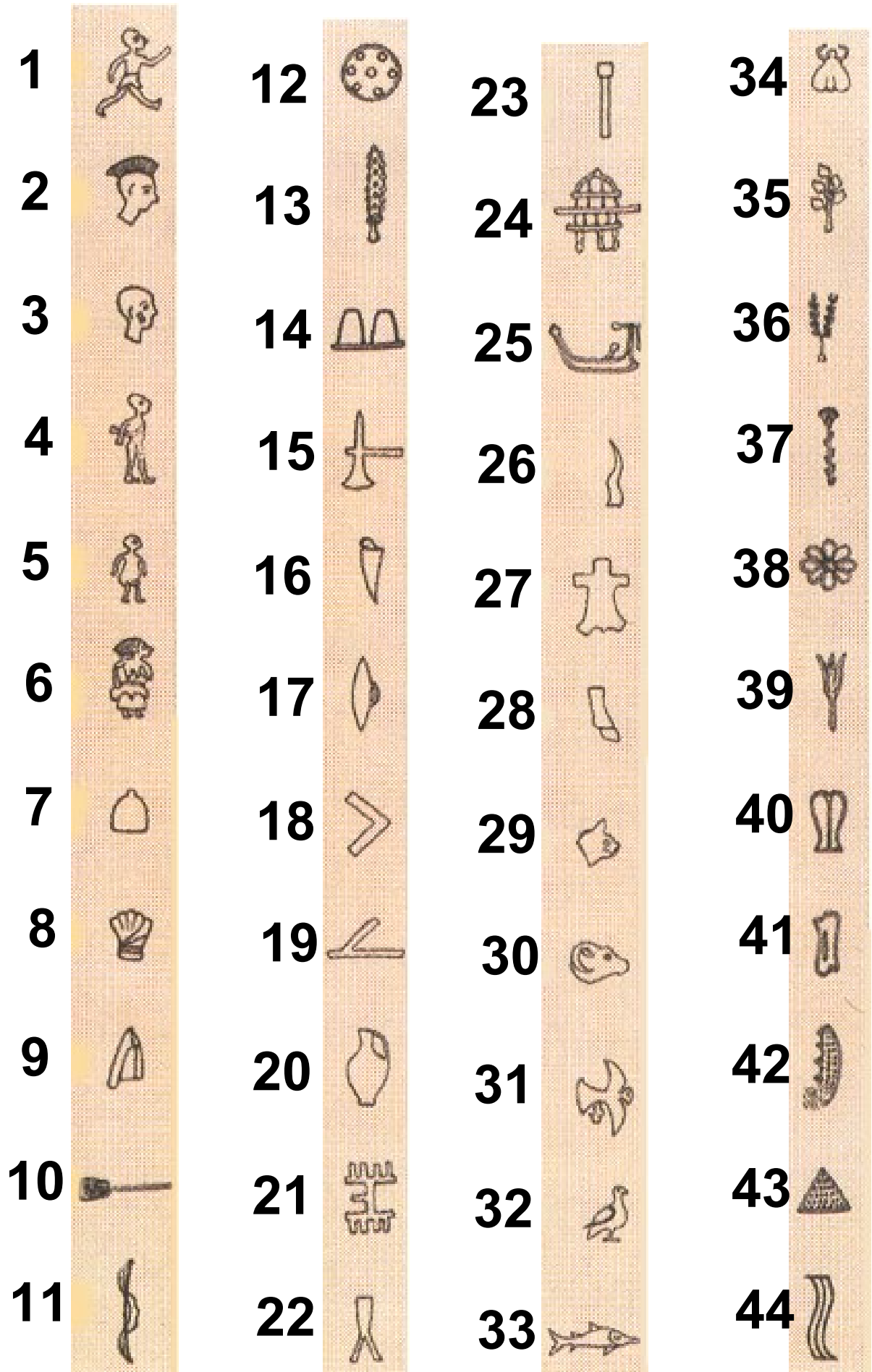
Τα ανάκτορα ήταν η κατοικία του άρχοντα της ευρύτερης περιοχής, όπου συγκεντρωνόταν η παραγωγή και τα εμπορεύματα για να διατεθούν στο εσωτερικό του νησιού ή

στο εξωτερικό. Ήταν επίσης κέντρα κατασκευής πολύτιμων αντικειμένων και καλλιτεχνημάτων, καθώς και θρησκευτικά κέντρα, όπου μαζευόταν πλήθος κόσμου με την ευκαιρία διαφόρων τελετών. Στα ανάκτορα δηλαδή ζούσε, κυκλοφορούσε και εργαζόταν μεγάλος αριθμός αξιωματούχων, υπαλλήλων και τεχνιτών.

Παράλληλα, υπήρχαν διάσπαρτες σε ολόκληρη την Κρήτη αγροικίες ή επαύλεις που συγκέντρωναν τη γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή της περιοχής τους και έλεγχαν τη διακίνηση των προϊόντων για λογαριασμό των ανακτόρων. Το πολιτικό, διοικητικό και οικονομικό σύστημα της μινωικής Κρήτης ήταν δηλαδή συγκεντρωτικό, με κέντρο τα ανάκτορα.

**Ο δίσκος της Φαιστού αποτελεί το σπουδαιότερο δείγμα ιερογλυφικής γραφής από την Κρήτη. Μέχρι στιγμής δεν έχει αποκρυπτογραφηθεί και το περιεχόμενό του παραμένει ακατανόητο. Η επικρατέστερη άποψη είναι ότι πρόκειται για ύμνο σε κάποια θεότητα.
(Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου)**

**Στην προηγούμενη σελίδα:
Μεταγραφή των ιερογλυφικών του
δίσκου της Φαιστού. Δεν υπάρχει
σχέση με τα αιγυπτιακά ιερογλυφι-
κά. Παρουσιάζονται μορφές και
αντικείμενα της καθημερινής ζωής,
ανθρώπινες μορφές και μέλη του
σώματος, εργαλεία, ζώα και φυτά.
Μπορείς να προσδιορίσεις τι
εικονίζουν τα σύμβολα, σύμφωνα
με την αρίθμηση;**

Γραφή

**Η ανάπτυξη του εμπορίου και η
περίπλοκη διοικητική και κοινωνική
οργάνωση οδήγησαν γύρω στο
1700 στη χρήση ενός συστήματος
γραφής το οποίο αρχικά έμοιαζε με
τα ιερογλυφικά, όπως αποδεικνύει
ο δίσκος της Φαιστού. Λίγο αργότε-
ρα άρχισε να χρησιμοποιείται ένα
νέο σύστημα γραφής, η Γραμμική Α.**

Η γραφή ήταν συλλαβική, δηλαδή κάθε σημείο αντιστοιχούσε σε μία συλλαβή, και υπήρξε το πρότυπο για την ανάπτυξη της μυκηναϊκής γραφής. Σημεία αυτής της γραφής έχουν βρεθεί κυρίως επάνω σε αγγεία ή χαραγμένα σε πινακίδες απογραφής εμπορευμάτων. Η γραφή όμως αυτή δεν έχει αποκρυπτογραφηθεί.

Οικονομία

Δείγμα της
υψηλής
λιθοτεχνίας
των Μινωιτών.
Σφραγιδόλιθος

της περιόδου των νέων ανακτόρων
(Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου).

Την εποχή των νέων ανακτόρων (1700-1450 π.Χ.) οι Μινωίτες κυριαρχούν με τα πλοία τους σε όλο το Αιγαίο. Η εμπορική δραστηριότητα που είχε ξεκινήσει από την προηγούμενη χιλιετία είναι τώρα πιο έντονη. Ιδιαίτερη ζήτηση σε όλο το Αιγαίο έχουν τα έργα της καλλιτεχνικής παραγωγής (μεταλλοτεχνία, λιθοτεχνία, κοσμηματοτεχνία). Μινωίτες έμποροι και ναυτικοί φαίνονται απεικονίζονται σε αιγυπτιακούς τάφους προσφέροντας τέτοια έργα σε Αιγυπτίους αξιωματούχους με τους οποίους συναλλάσσονταν.

Οι Μυκηναίοι στην Κνωσό

Γύρω στο 1450 π.Χ. τα μινωικά ανάκτορα καταστρέφονται, πιθανόν από σεισμό, εκτός από αυτό της Κνωσού. Η εξασθένιση της πολιτικής και διοικητικής οργάνωσης που

ξεκινούσε από τα ανάκτορα φαίνεται ότι έδωσε την ευκαιρία στους Μυκηναίους να καταλάβουν την Κνωσό. Οι Μυκηναίοι από την Κνωσό φαίνεται ότι κυριαρχούν σε ένα μεγάλο τμήμα της κεντρικής και ανατολικής Κρήτης μέχρι το 1370 π.Χ., οπότε το ανάκτορο της Κνωσού καταστρέφεται οριστικά. Στη συνέχεια η Κρήτη αποτελεί επαρχία του μυκηναϊκού κόσμου διατηρώντας όμως ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά.

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

- 1. Να παρατηρήσετε στον χάρτη της σελίδας 75 τη γεωγραφική θέση της Κρήτης. Με βάση αυτή να εξηγήσετε τη μινωική θαλασσοκρατία.***
- 2. Πώς φαντάζεστε τη ζωή και την κίνηση σε ένα κρητικό ανάκτορο μια ημέρα γιορτής;***

4. Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ ΤΩΝ ΜΙΝΩΙΤΩΝ

Η θρησκεία

Οι Μινωίτες πίστευαν, βασικά, σε ένα σύμπλεγμα γυναικείων θεοτήτων οι οποίες έχουν άμεση σχέση με τη βλάστηση και τη διαδοχή των εποχών, την άνθηση και το μαρasmus, το θάνατο και την ανάσταση. Στα χρόνια της ακμής του μινωικού πολιτισμού δεν υπήρχαν στην Κρήτη μεγάλοι ναοί αλλά μόνο μικρά ανακτορικά ή οικιακά ιερά. Οι πιστοί αισθάνονται τη θεότητα σαν κάτι μυστηριακό, φευγαλέο και άπιαστο. Συχνά η λατρεία του θείου πραγματοποιείται και σε σπήλαια, όπως στο Δικταίο Άντρο*, όπου οι πιστοί προσέφεραν μικρά ειδώλια που απεικόνιζαν τους ίδιους τους θεούς.

Μεγάλη είναι η σημασία του ιερού δέντρου στη μινωική θρησκεία. Το κύριο ιερό δέντρο φαίνεται να είναι η ελιά. Από τα ζώα σημαντικό ρόλο παίζει στη μινωική θρησκεία ο ταύρος. Οι τελετές περιλάμβαναν χορούς και αγώνες, όπως τα ταυροκαθάψια. Το ιερατείο το αποτελούσαν κυρίως γυναίκες, αλλά υπήρχαν και άνδρες ιερείς. Επειδή δεν έχουν ακόμη αναγνωσθεί οι γραφές των Μινωιτών, μόνη πηγή πληροφόρησης μας για τη θρησκεία τους είναι τα έργα τέχνης που έφεραν στο φως οι ανασκαφές.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΜΙΝΩΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Επειδή δεν έχουμε κατανοητά γραπτά κείμενα, δε γνωρίζουμε καλά τη θρησκεία των Κρητών, οι οποίοι

είχαν μια τόσο υψηλή αίσθηση του ωραίου. Μαντεύουμε όμως ότι ήταν μια θρησκεία αισιόδοξη, που προέτρεπε να επικοινωνήσει ο πιστός με τις εσωτερικές δυνάμεις της ζωής και του προσέφερε ελπίδες ευτυχίας. Στο μινωικό πάνθεον οι θεές παίζουν μεγαλύτερο ρόλο από αυτό των ανδρών. Παριστάνονται κάτω από το ιερό δένδρο, στην κορυφή ενός όρους, επάνω σε ένα λοίο ή σείοντας μian ασπίδα. Άγρια ζώα και πτηνά τις συνοδεύουν. Είναι οι διάφορες μορφές που λαμβάνει η αρχέγονη μητέρα – γη, η οποία ενσαρκώνει τη ζωική ορμή και εκτείνει την κυριαρχία της στα φυτά, στα ζώα και στους ανθρώπους. Ασφαλώς επιβίωση μιας πρωτόγονης

**μητριαρχίας* που ενώνει τη
γυναίκα με τις δυνάμεις της ζωής.**

**Pierre Leveque, L' aventure
grecque, σ.40 (Μετ. Β. Σ.)**

***Μελέτησε το κείμενο και εξήγησε τη
σχέση θρησκείας και μητριαρχίας.***

***Τοιχογραφία από τα ανάκτορα
της Κνωσού. Ιερή τελετουργία με
κέντρο τον ταύρο, ταυροκαθάψια.
(Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου)***

Η τέχνη

Οι Μινωίτες ανέπτυξαν πολλές μορφές τέχνης σε θαυμαστό επίπεδο. Η μινωική τέχνη έχει ποικιλία και πρωτοτυπία. Όλα τα μινωικά έργα – αγγεία από πηλό ή πέτρα, ειδώλια, κοσμήματα, τοιχογραφίες – έχουν κίνηση, ζωντάνια και χάρη και δείχνουν μια προτίμηση των Μινωιτών για την απεικόνιση της φύσης. Τα θέματα και η τεχνοτροπία τους επηρέασαν τους γειτονικούς λαούς, ιδιαίτερα τους Κυκλαδίτες και τους Μυκηναίους.

Η θεά των όψεων.
*Ειδώλιο γυναικείας θεότητας που κρατά στα χέρια της δύο φίδια.
(Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου)*

Οι τοιχογραφίες, που οι περισσότερες προέρχονται από το ανάκτορο της Κνωσού, παριστάνουν συνήθως θρησκευτικές ή τελετουργικές πομπές, ειδυλλιακά τοπία με πλούσια βλάστηση και ζώα, καθώς και θέματα από τον κόσμο της θάλασσας.

Κεραμική. Ο γρήγορος κεραμικός τροχός που έχει καθιερωθεί διευκολύνει την ταχύτερη κατασκευή των πήλινων αγγείων που είναι κομψά και έχουν ποικίλα οχήματα. Τα ωραιότερα αγγεία αυτής της εποχής στη μινωική Κρήτη είναι τα πολύχρωμα καμαραϊκά, που οφείλουν την ονομασία τους στο σπήλαιο των Καμαρών, όπου πρωτοβρέθηκαν. Κατασκευάζονταν στα εργαστήρια των μεγάλων ανακτόρων της Κνωσού και της Φαιστού. Τα καμαραϊκά αγγεία εξαγόταν σε όλη

την ανατολική Μεσόγειο και την Αίγυπτο. Διακοσμούνταν συνήθως με πολύπλοκα καμπυλόγραμμα σχέδια γεμάτα φαντασία και σπανιότερα με θέματα από το ζωικό και φυτικό κόσμο.

Καμαραϊκό κύπελλο με ολόγλυφα άνθη.
Χαρακτηριστικό των καμαραϊκών αγγείων είναι η πολυχρωμία: κόκκινο, κίτρινο, λευκό. Μερικοί είχαν πολύ λεπτά τοιχώματα που θυμίζουν κέλυφος αυγού (ωοκέλυφα). Μουσείο Ηρακλείου).

Χρυσόδετος σφραγιδόλιθος με παράσταση λιονταριού και δαμαστών (Μουσείο Ηρακλείου).

Ρυτό σε μορφή κεφαλής ταύρου.
Τέτοιου τύπου αγγεία χρησιμοποιούνταν σε θρησκευτικές τελετές.
(Μουσείο Ηρακλείου)

Άλλα έργα τέχνης. Τα περισσότερα μινωικά ειδώλια είναι πήλινα και παριστάνουν γυναίκες, δεν λείπουν όμως και ειδώλια ανδρών και ζώων. Αξιοσημείωτα είναι τα ρυτά, μεγάλα αγγεία, ορισμένα με μορφή κεφαλής ζώου, συνήθως του ιερού μινωικού ταύρου, τα οποία χρησιμοποιούνταν στις τελετουργίες. Υπάρχουν επίσης περίτεχνα κοσμήματα από χρυσό και ασήμι και σφραγίδες

από ελεφαντοστό και από
σκληρούς ημιπολύτιμους λίθους με
εγχάρακτα γραμμικά σχέδια.

Πήλινο ειδώλιο γυμνόστηθης
γυναίκας.

*Είναι χαρακτηριστική η ενδυμασία
και η κόμμωση. Η γυναίκα
βρίσκεται σε στάση προσευχής.
(Μουσείο Ηρακλείου)*

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

- 1. Τι ήταν τα καμαραϊκά αγγεία;**
- 2. Ποια, κατά τη γνώμη σου, είναι η σχέση ανάμεσα στο μύθο για το λαβύρινθο και το μινωικό ανάκτορο; Με ποιες σημασίες χρησιμοποιούμε σήμερα τη λέξη λαβύρινθος; (Συμβουλευθείτε και το λεξικό).**
- 3. Ποια κέντρα του αιγαιακού χώρου επηρεάστηκαν από το μινωικό πολιτισμό; Πώς διαπιστώνεται και σε ποιους λόγους οφείλεται αυτή η επιρροή;**
- 4. Η μινωική τέχνη ήταν έντονα επηρεασμένη από τη φύση. Μπορείτε να δώσετε ένα παράδειγμα από τις εικόνες του βιβλίου;**

5. Ο ΜΥΚΗΝΑΪΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Κοινωνική, πολιτική και οικονομική οργάνωση

Ο πολιτισμός που αναπτύχθηκε στην ηπειρωτική Ελλάδα κατά την ύστερη Εποχή του Χαλκού (1600-1100 π.Χ.) ήταν ο πρώτος μεγάλος ελληνικός πολιτισμός. Την ονομασία του επινόησαν οι αρχαιολόγοι από το σημαντικότερο κέντρο της εποχής, τις Μυκήνες.

Την αρχή του μυκηναϊκού πολιτισμού σημαδεύουν οι πλούσιοι βασιλικοί τάφοι που ανέσκαψε στην ακρόπολη των Μυκηνών ο Ερρίκος Σλήμαν. Από την περίοδο των βασιλικών τάφων (1600-1450 π.Χ.) δεν έχουν διατηρηθεί σημαντικά κτίσματα που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ανάκτορα. Τα πρώτα

βεβαιωμένα ανακτορικά συγκροτήματα στη μυκηναϊκή Ελλάδα φαίνεται πως κτίζονται σχεδόν ταυτόχρονα γύρω στο 1400 π.Χ., όπως προκύπτει κυρίως από τις ανασκαφές στις Μυκήνες, την Τίρυνθα, την Πύλο και τη Θήβα. Με αυτά εισέρχεται ο μυκηναϊκός πολιτισμός στην ανακτορική του φάση που διήρκεσε δύο αιώνες, δηλαδή έως το 1200 π.Χ., οπότε τα ανάκτορα καταστρέφονται ή παρακμάζουν.

Τα ανάκτορα, χτισμένα συνήθως στην κορυφή οχυρωμένων ακροπόλεων, ήταν τα πολυδύναμα διοικητικά κέντρα των διαφόρων επικρατειών στις οποίες είχε χωριστεί η μυκηναϊκή Ελλάδα. Το κέντρο πάντως φαίνεται ότι ήταν η Πελοπόννησος και ιδιαίτερα η Αργολίδα.

Ο μυκηναϊκός πολιτισμός δέχθηκε ευεργετική ώθηση από τον πολι-

τισμό της μινωικής Κρήτης. Έχοντας αναπτύξει οι Μυκηναίοι στενούς δεσμούς με τους Μινωίτες ήδη από τον 17ο αιώνα π.Χ., υιοθέτησαν από αυτούς και αφομοίωσαν με γόνιμο τρόπο πολλά στοιχεία του πολιτισμού τους, χωρίς όμως να χάσουν τη δική τους ταυτότητα. Από τους Μινωίτες δανείστηκαν οι Μυκηναίοι ποικίλα τεχνολογικά επιτεύγματα, μορφές τέχνης και την ιδέα της γραφής. Όμως, η δημιουργική πνοή και η πρωτοτυπία των Μυκηναίων γίνεται αισθητή κυρίως στον τομέα της μνημειακής αρχιτεκτονικής*, όπως είναι οι κυκλώπειες οχυρώσεις των ακροπόλεων και οι εντυπωσιακοί θολωτοί τάφοι.

Ο μυκηναϊκός κόσμος.

Μελέτησε στον παραπάνω χάρτη την πυκνότητα των μυκηναϊκών κέντρων στις διάφορες περιοχές της Ελλάδας.

Ο ΜΙΝΩΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΜΥΚΗΝΑΙΟΥΣ

Μετά τη γοργή ανοδική πορεία περί το 1550, οι Μυκήνες είναι, πολιτικά και καλλιτεχνικά, ένα κέντρο πλούσιο και με επιρροή και η δύναμή τους θα βαίνει αυξανόμενη, σε αντίστροφη αναλογία με την παρακμή της Κρήτης. Οι σχέσεις με το νησί, εμπορικές στην αρχή, πρέπει κάποια στιγμή να εκτράπηκαν σε λεηλασίες, γιατί οι Μυκηναίοι δελεάστηκαν από τη λάμψη του κρητικού πολιτισμού. Το αποτέλεσμα ήταν μια γενικευμένη αφομοίωση του μινωικού πολιτισμού από τους Μυκηναίους, ένας εκμινωισμός που περιλαμβάνει τόσο πτυχές υλικές και εξωτερικές, με μινωικά αντικείμενα και διακοσμητικές τεχνικές που δημιουργήθηκαν σε μυκηναϊκό

**έδαφος, όσο και οργανωτικές,
μεταξύ των οποίων πρέπει να
συγκαταλεχθεί η υιοθέτηση της
μινωικής γραφής για τα ελληνικά.**

**Martin S. Ruiperez –
Jose L. Melena,**

**Οι Μυκηναίοι Έλληνες, Μετ. Μελ.
Παναγιωτίδου (Καρδαμίτσα), σ. 17**

**Τη στερεή οικονομική βάση των
Μυκηναίων αποτελούσαν η γεωρ-
γία και η κτηνοτροφία. Παράλληλα,
από πολύ νωρίς, και με ρυθμιστικό
παράγοντα τα ανάκτορα, αναπτύ-
χθηκαν διάφοροι βιοτεχνικοί κλά-
δοι. Η ελεφαντουργία*, η λιθοτεχνία,
η μεταλλουργία είναι μερικοί από
τους τομείς στους οποίους διακρί-
θηκαν οι Μυκηναίοι.**

**Ωστόσο, το μεγαλείο και η ακτι-
νοβολία του μυκηναϊκού κόσμου**

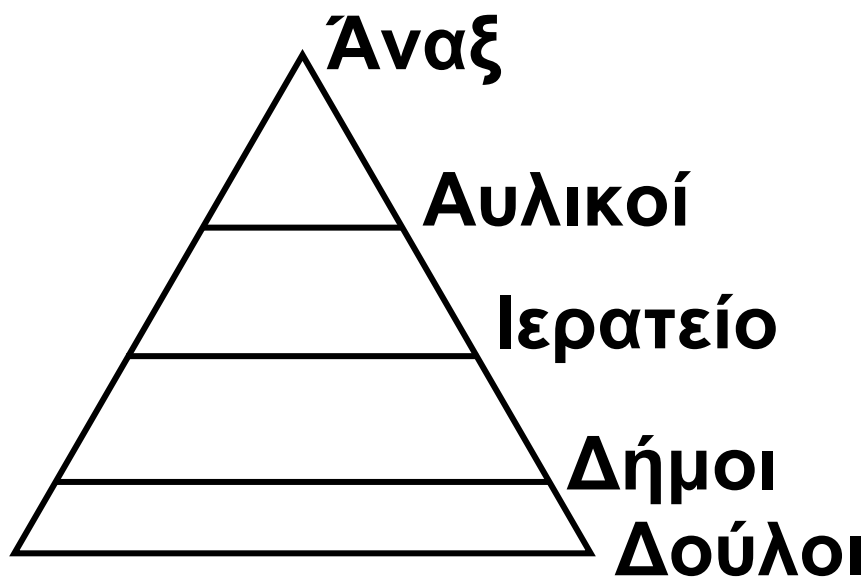
οφείλονται κυρίως στην ανάπτυξη της ναυτιλίας και του εμπορίου. Ιδιαίτερα από τα μέσα του 15ου αιώνα π.Χ., οπότε οι Μυκηναίοι, όπως υποστηρίζεται, κατέλαβαν την Κνωσό, το ελληνικό μυκηναϊκό στοιχείο δεσπόζει βαθμιαία στη θάλασσα και εξαπλώνεται στη Μεσόγειο.

Η Πύλη των Λεόντων, στην ακρόπολη των Μυκηνών. Για πρώτη φορά η μνημειακή γλυπτική εμφανίζεται στο ευρωπαϊκό έδαφος.

Βλέποντας αυτό το αρχιτεκτονικό σύνολο, πώς φαντάζεσαι το χαρακτήρα των Μυκηναίων;

Μια τέτοια θαλάσσια εξάπλωση δε θα έγινε πάντα με ειρηνικό τρόπο. Ο Τρωικός πόλεμος απηχεί υπερπόντιες πολεμικές επιχειρήσεις της εποχής. Τα στοιχεία που ένωναν τα διάφορα ελληνικά φύλα κατά τη μυκηναϊκή εποχή ήταν πολλά. Σε γενικές γραμμές ήταν ίδια με εκείνα που ένωναν τους Έλληνες των ιστορικών χρόνων. Ως πρώτα και ισχυρότερα θα πρέπει να θεωρήσουμε την κοινή γλώσσα – μαρτυρημένη με τα αρχαιότερα ελληνικά κείμενα σε Γραμμική γραφή Β – καθώς επίσης και την κοινή θρησκεία και τις μεταθανάτιες δοξασίες, όπως τις ανιχνεύουμε μέσα από τα έθιμα και τις πρακτικές ταφής. Ένα πρόσθετο συνεκτικό στοιχείο αποτέλούσε η ομοιομορφία στην κοινωνικοπολιτική οργάνωση και τους θεσμούς.

**Πυραμιδοειδής ιεράρχηση
της μυκηναϊκής κοινωνίας.**

Ως φυσικό αποτέλεσμα των παραπάνω δεσμών και μέσα από τις συνεχείς συναλλαγές ανάμεσα στα διάφορα μυκηναϊκά κέντρα, δημιουργήθηκε ένας ενιαίος πολιτισμός, ο πολιτισμός της μυκηναϊκής κοινής.

Αυστηρά ιεραρχημένη η μυκηναϊκή κοινωνία θυμίζει μια πυραμίδα, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται ο άναξ. Αυτός, μαζί με την

οικογένειά του, κατοικούσε στο ανάκτορο, το κέντρο εξουσίας της κάθε επικράτειας. Ακολουθούσαν στην ιεραρχία οι διάφοροι αυλικοί και το ιερατείο. Οι κάτοικοι της κάθε περιοχής αποτελούσαν τους δήμους. Οι δήμοι ήταν πολυάριθμοι, οργανωμένοι σε χωριά, γύρω από το διοικητικό κέντρο, το ανάκτορο. Εκτός από τους γεωργούς και τους κτηνοτρόφους, οι πινακίδες με κείμενα σε Γραμμική γραφή Β μας παραδίδουν μια ανεξάντλητη σειρά από εξειδικευμένους τεχνίτες. Στην κατώτερη κοινωνική βαθμίδα βρίσκονται οι δούλοι.

Η ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΕΞΩ ΚΟΣΜΟΣ

Η μυκηναϊκή Ελλάδα, η οποία δημιουργήθηκε κυρίως με ανοίγματα προς το εξωτερικό, δεν ίδρυσε αυτοκρατορία. Άσκησε ισχυρή επιρροή, άμεση ή έμμεση, από τη Σαρδηνία έως τον Ορόντη, από τη Μακεδονία ως τον Νείλο, αλλά δεν άσκησε ποτέ πολιτική ηγεμονία. Αφού άντλησε από την Κρήτη, από την Εγγύς Ανατολή, ακόμη και από την Ευρώπη, τους παράγοντες της βαθιάς πολιτιστικής μεταβολής και αφού τους αφομοίωσε, η ηπειρωτική Ελλάδα παρέμεινε σχετικά ανεπηρέαστη από τις ξένες πολιτιστικές επιδράσεις, ενώ παράλληλα οι οικονομικές επαφές με το εξωτερικό είχαν ζωτική σημασία για την ανάπτυξη και τη λειτουργία των

ανακτορικών κέντρων. Και όταν οι επαφές αυτές διαταράχτηκαν ή διακόπηκαν, τότε το ανακτορικό σύστημα κατέρρευσε.

Rene Treuil, Οι πολιτισμοί
του Αιγαίου,
μετ. Όλγας Πολυχρονοπούλου
(Καρδαμίτσα), σ. 471

Η Γραμμική γραφή Β

Στην Κνωσό οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν ένα πλήθος από πήλινες επιγραφές γραμμένες σε Γραμμική γραφή Β, οι οποίες χρονολογήθηκαν μετά το 1400 π.χ., περίοδο της υποτιθέμενης κατάληψης της Κρήτης από τους Μυκηναίους. Παρόμοιες επιγραφές βρέθηκαν και στη μεσσηνιακή Πύλο. Το 1952 οι Βρετανοί Μάικλ Βέντρις και Τζον Τσάντγουικ αποκρυπτογράφησαν τη γραφή

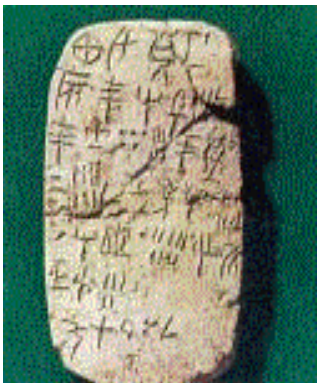
των πινακίδων, τη Γραμμική Β. Τότε διαπιστώθηκε ότι η γλώσσα των πινακίδων ήταν ελληνική. Νεότερες ανασκαφές έφεραν στο φως πινακίδες με τη Γραμμική Β στη Θήβα, στις Μυκήνες, στην Τίρυνθα και στα Χανιά. Η γραφή των πινακίδων είναι συλλαβική, δηλαδή κάθε σύμβολο αποδίδει μια συλλαβή (πα, τα, ρο, μα, τι). Το ίδιο συμβαίνει και με τη Γραμμική γραφή Α της Κρήτης, η οποία ακόμη δεν έχει αποκρυπτογραφηθεί. Πολλοί επιστήμονες υποστηρίζουν ότι η Γραμμική γραφή Β είναι εξελιγμένη και τελειοποιημένη μορφή της Γραμμικής γραφής Α. Η προέλευση της Γραμμικής γραφής Β αποτέλεσε αντικείμενο πολλών συζητήσεων. Διαμορφώνονται δύο αντίθετες απόψεις: είτε η Γραμμική Β γεννήθηκε στην ηπειρωτική Ελλάδα και μεταφέρθηκε στην

Κρήτη, είτε προήλθε από τη Γραμμική Α στην Κρήτη και αργότερα πέρασε στην Ελλάδα. Στα κείμενα των πινακίδων με Γραμμική γραφή Β καταγράφονται διάφορες εμπορικές – οικονομικές δραστηριότητες των ανακτόρων που αφορούν κυρίως τη διακίνηση γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων. Έμμεσα, όμως, τα ίδια αυτά κείμενα μας δίνουν πληροφορίες για τη διοικητική οργάνωση και τη θρησκευτική ζωή του μυκηναϊκού κόσμου. Η γνώση της γραφής στα μυκηναϊκά χρόνια ήταν προνόμιο μιας ομάδας εξειδικευμένων γραφέων που εργάζονταν στα γραφεία των ανακτορικών κέντρων. Και ίσως αυτός να ήταν ο λόγος για την εξαφάνιση της γραφής μετά την πτώση των ανακτόρων, γύρω στα 1200.

Από τη Γραμμική Α στη Γραμμική Β

Πινακίδα από
την Αγία Τριάδα Κρήτης:
Γραμμική Α .

Πινακίδα από την Πύλο:
Γραμμική Β´.
Αναφέρεται σε επίταξη
χαλκού των ναών

Η εξάπλωση και κατάρρευση του μυκηναϊκού κόσμου

Μετά την κυριαρχία τους στην Κρήτη (1450 π.Χ.), οι Μυκηναίοι γίνονται θαλασσοκράτορες. Σε ολόκληρο τον χώρο του Αιγαίου και στα μικρασιατικά παράλια ιδρύουν αποικίες και εμπορικούς σταθμούς. Παράλληλα, για την αναζήτηση πρώτων υλών και αγορών ταξιδεύουν μέχρι την Εγγύς Ανατολή, τη

νότια Ιταλία, τη Σικελία, την Ισπανία και φαίνεται να έχουν σποραδικές επαφές με την Κεντρική και Βόρεια Ευρώπη. Αποικίζουν συστηματικά την Κύπρο και έρχονται σε επαφή με το κράτος των Χετταίων. Τα αρχεία των Χετταίων ονομάζουν τους Μυκηναίους Αχιγιάβα (Αχαιοούς) και τονίζουν ότι το βασίλειο τους είναι υπολογίσιμη ναυτική δύναμη.

Περίπου το 1200 π.Χ. παρατηρείται μια αιφνίδια κάμψη της μυκηναϊκής ισχύος. Ανάκτορα, ακροπόλεις και οικισμοί καταστρέφονται. Συγχρόνως εξαφανίζεται η Γραμμική γραφή Β. Τα ελληνικά δε θα εμφανισθούν ως γραφή παρά τον 8ο αιώνα π.Χ. Δε γνωρίζουμε με ακρίβεια τους λόγους που προκάλεσαν αυτή την καταστροφή. Άλλοι επιστήμονες την αποδίδουν σε μετακίνηση νέων ελληνικών φύλων (κάθοδος

των Δωριέων), άλλοι σε εσωτερικές αναταραχές και άλλοι, τέλος, στην τρομακτική αναστάτωση που επικρατεί αυτή την περίοδο στην ανατολική λεκάνη της Μεσογείου, με την πτώση του κράτους των Χετταίων και με τις επιθέσεις των λεγόμενων «λαών της θάλασσας» εναντίον της Αιγύπτου. Η αναστάτωση αυτή είχε ως συνέπεια την πτώση του μυκηναϊκού εμπορίου και τη σταδιακή παρακμή των μυκηναϊκών ανακτόρων εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Μάλλον, όμως, η πτώση της μυκηναϊκής δύναμης οφείλεται σε ένα συνδυασμό και των τριών λόγων. Ο μυκηναϊκός πολιτισμός έχασε την ισχύ του, δεν κατέρρευσε όμως τελειωτικά. Πολλά στοιχεία του θα επιβιώσουν και θα μεταλαμπαδευθούν στην επόμενη φάση του ελληνικού πολιτισμού.

**Ο χάρτης της προηγούμενης
σελίδας:**

**Η εξάπλωση του μυκηναϊκού
πολιτισμού κατά τον 14ο και 13ο
αιώνα π.Χ.**

**ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ
ΔΡΟΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΥΚΗΝΑΙΚΗ
ΕΠΟΧΗ**

(ΙΔ΄ ΚΑΙ ΙΓ΄ αιώνας π.Χ.)

----- Στη Θάλασσα

..... Στην Ξηρά

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

- 1. Πότε και πού χτίζονται τα πρώτα μυκηναϊκά ανακτορικά συγκροτήματα;**
- 2. Πώς επέδρασε ο μινωικός πολιτισμός στους Μυκηναίους;**
- 3. Γιατί η αποκρυπτογράφηση της Γραμμικής γραφής Β έχει ιδιαίτερη σημασία για τους Έλληνες;
Ήταν πάντοτε ειρηνικές οι θαλάσσιες δραστηριότητες των Μυκηναίων;**

6. ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

Η τέχνη
μας αποκαλύπτει
τη θρησκεία.

Θρησκευτική σκηνή από χρυσό δαχτυλίδι της Τίρυνθας. Αριστερά εικονίζεται πιθανώς η «Πότνια». Τέσσερις δαίμονες της προσφέρουν κρασί. (Αθήνα, Αρχαιολογικό Μουσείο)

Πριν από την αποκρυπτογράφηση της Γραμμικής γραφής Β οι επιστήμονες υποστήριζαν ότι η μυκηναϊκή θρησκεία ταυτιζόταν απόλυτα με τη μινωική. Όμως, μετά την ανάγνωση των πινακίδων της Γραμμικής γραφής Β αποδεικνύεται ότι στο μυκηναϊκό πάνθεον εμφανίζονται όλοι οι μεγάλοι Έλληνες θεοί της 1ης χιλιετίας, με εξαίρεση τον

Απόλλωνα. Στις πινακίδες αναφέρονται ο Ζευς, η Ήρα, ο Ποσειδών, η Άρτεμις, ο Άρης και ο Διόνυσος. Σπουδαία θέση κατέχει μία θεά η οποία συνήθως προσφωνείται με την ονομασία «Πότνια (=σεβάσμια)». Η «Κυρία Πότνια» είναι αναμφίβολα η κυρίαρχη μυκηναϊκή θεότητα και σε αυτήν προσφέρονται πρόβατα, αρωματικά έλαια, μαλλί και μέλι.

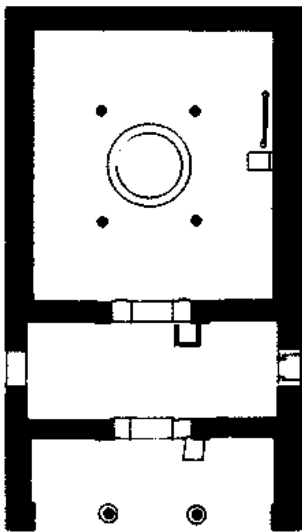
Οι Μυκηναίοι δεν έχτιζαν μεγάλους ναούς και, όπως και οι Μινώιτες, λάτρευαν τους θεούς τους σε μικρά ιερά. Το ιερατείο, άνδρες και γυναίκες, αποτελούσε ιδιαίτερη κοινωνική τάξη και διαχειριζόταν την περιουσία των ιερών.

Η μυκηναϊκή τέχνη

Η μυκηναϊκή τέχνη αναπτύχθηκε στην ύστερη εποχή της Χαλκοκρατίας (1600-1100 π.Χ.) στα κέντρα της

ηπειρωτικής Ελλάδας (Μυκήνες, Τρυνθα, Πύλο, Θήβα κ.α.) και μαρτυρεί έντονη μινωική επίδραση.

Αρχιτεκτονική

Κάτοψη του μυκηναϊκού
μεγάρου πυρήνα των
μυκηναϊκών ανακτόρων.
Λιτό, απέριττο, αντικα-
τοπτρίζει τη διαφορετική
νοοτροπία του Μυκηναίου
σε σχέση με τον Μινωίτη.

Οι Μυκηναίοι χτίζουν τα μνημειακά ανάκτορά τους σε υψώματα – ακροπόλεις – τις οποίες οχυρώνουν με γιγαντιαία τείχη. Τα τείχη αυτά είναι γνωστά ως «κυκλώπεια» από τους τεράστιους ογκόλιθους που χρησιμοποιούνταν για το χτίσιμό τους. Τα μυκηναϊκά ανάκτορα έχουν πιο απλό σχέδιο

από τα μινωικά. Αποτελούνται από έναν προθάλαμο που βλέπει στην αυλή και από το κύριο δωμάτιο που έχει μεγάλη κυκλική εστία στο κέντρο και είναι ο χώρος υποδοχής (τύπος μεγάρου). Γύρω υπάρχουν άλλοι δευτερεύοντες χώροι κατοικίας των ηγεμόνων.

Για πρώτη φορά τώρα στον ελλαδικό χώρο στήνονται πάνω στους λακκοειδείς τάφους των Μυκηνών λίθινες πλάκες (επιτύμβιες στήλες) με ανάγλυφες σπείρες ή πολεμικές και κυνηγετικές σκηνές που μαρτυρούν τον πολεμικό χαρακτήρα των νεκρών. Περίφημοι είναι επίσης οι μνημειακοί θολωτοί τάφοι, όπως ο «θησαυρός του Ατρέα» στις Μυκήνες, που θεωρήθηκε ως τάφος του Αγαμέμνονα, ο «τάφος της Κλυταιμνήστρας» και άλλοι. Από ένα μακρύ, πλαισιωμένο με

λίθινους τοίχους διάδρομο, φθάνει κανείς στον κυκλικό θάλαμο που είναι χτισμένος με παρόμοιο τρόπο και έχει θολωτή οροφή. Μετά την ταφή, διάδρομος και θάλαμος σκεπάζονται με χώμα, ώστε ο τάφος έμοιαζε εξωτερικά με χαμηλό λόφο. Τέτοιοι τάφοι έχουν βρεθεί σε πολλά μυκηναϊκά κέντρα.

Ο «Θησαυρός του Ατρέα».

Το εντυπωσιακότερο οικοδόμημα μνημειακής αρχιτεκτονικής

του μυκηναϊκού κόσμου. Ένας δρόμος μήκους 35 μέτρων οδηγεί στην κύρια είσοδο η οποία στέφεται από ένα «ανακουφιστικό» τρίγωνο που καλυπτόταν από λίθινη επένδυση.*

Ζωγραφική και κεραμική

Τα μυκηναϊκά ανάκτορα διακοσμούνται και αυτά με τοιχογραφίες που έχουν δεχτεί μεγάλη επίδραση από τις μινωικές. Παρόμοια επιρροή παρατηρείται και στη μυκηναϊκή κεραμική. Αξιοπρόσεκτος είναι ο εικονιστικός ρυθμός σε μια κατηγορία αγγείων που διακοσμούνται με παραστάσεις ανθρώπων, ζώων, πουλιών, ψαριών και με σκηνές με άρματα.

Μεταλλοτεχνία

Απαράμιλλης τέχνης είναι τα κοσμήματα από χρυσό, ασήμι ή από άλλα πολύτιμα υλικά. Από παρόμοια υλικά έχουν κατασκευαστεί και άλλα πολυτελή αντικείμενα, όπως σκεύη με ανάγλυφες παραστάσεις κυνηγιού ή ειδυλλιακές σκηνές –

χρυσά κύπελλα του τάφου του Βαφειού –, ξίφη και εγχειρίδια στολισμένα με παρόμοιες εικόνες, οι χρυσές προσωπίδες των νεκρών βασιλιάδων που βρέθηκαν στους μυκηναϊκούς τάφους και άλλα. Όλα αυτά τα ανεπανάληπτα έργα τέχνης μαρτυρούν μεγάλο πλούτο, δύναμη και επικοινωνία των Μυκηναίων βασιλιάδων και ευγενών με τις χώρες της Ανατολής και της Αιγύπτου απ' όπου προμηθεύονταν τα πολύτιμα υλικά.

Τοιχογραφία από το ανάκτορο της Πύλου. Δύο Μυκηναίοι πολεμιστές με άρμα.

(Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

Χρυσή προσωπίδα
από τους λακκοειδείς
τάφους των Μυκηνών
(1550-1500 π.Χ.).
Παλαιότερα είχε
θεωρηθεί ότι ανήκε

στον Αγαμέμνονα, βασιλιά των
Μυκηνών. Όμως, χρονολογείται
πολύ πριν από την εποχή που έγινε
ο Τρωικός Πόλεμος. (Αθήνα ,
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

Μυκηναϊκό αγγείο από
την Προσίμνη Αργολίδα
(μέσα 15ου αιώνα π.Χ).
Το χαρακτηριστικό αυτό
μυκηναϊκό αγγείο διακο-
σμεύεται με χταπόδι και
άλλα θαλασσινά μοτίβα.

(Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό
Μουσείο)

Τα χρυσά κύπελλα του Βαφειού (15ος αιώνας π.Χ.). Βρέθηκαν στον θολωτό τάφο του Βαφειού, στη Λακωνία. Διακοσμού- νταν με ανάγλυφες σκηνές εξημέ- ρωσης ταύρων μέσα σε φυσικό το- πίο και μάλλον είναι έργα τεχνιτών από την Κρήτη. (Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

Εγχειρίδιο από τον λακκοειδή τάφο IV των Μυκηνών (περίπου 1550- 1500 π.Χ.). Το χάλκινο εγχειρίδιο διακοσμείται με εξαιρετικά ζωντανή παράσταση κυνηγιού λιονταριού. (Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

Δραστηριότητα

Δύο τεχνίτες συζητούν για τη δουλειά τους σε ένα μυκηναϊκό ανάκτορο. Δημιουργήστε ένα διάλογο.

ΣΥΝΟΨΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Κατά την Εποχή του Χαλκού, η Μεσόγειος ήταν μια θάλασσα κοσμοπολίτικη όπου κυκλοφορούσαν πλοία, εμπορεύματα και ιδέες. Εκτός από τους μεγάλους πολιτισμούς της «εύφορης ημισελήνου», στον αιγαιακό χώρο αναπτύχθηκαν διαδοχικά τρεις μεγάλοι πολιτισμοί, ο κυκλαδικός, ο μινωικός – κρητικός και ο μυκηναϊκός. Καθένας από τους πολιτισμούς αυτούς είχε τα δικά του χαρακτηριστικά, έθεσε την ξεχωριστή του σφραγίδα στην τέχνη, στους πολιτικούς θεσμούς, στην κοινωνική συγκρότηση.

Όμως, υπήρξαν αλληλεπιδράσεις οι οποίες κατέληξαν στη σταδιακή διαμόρφωση του κλασικού ελληνικού πολιτισμού.

Άσκηση αυτοαξιολόγησης

Συνδέστε με μία γραμμή τις λέξεις που έχουν σχέση μεταξύ τους.

Κυκλάδες
Γραμμική Β
βασιλικοί
τάφοι
άναξ
Κνωσός
Κυκλώπεια
μέγαρο

Μυκηναίος
ηγέτης
τείχη
μυκηναϊκό
ανάκτορο
Φυλακωπή
Μυκήνες
Άρθουρ
Έβανς
Μάικλ
Βέντρις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ 1ου ΤΟΜΟΥ

I. Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ.....	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄:	
Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΛΙΘΟΥ	6
1. Η Παλαιολιθική και η Μεσολιθική εποχή	8
2. Η Νεολιθική εποχή	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄:	
Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΥ	35
1. Οι λαοί και οι πολιτισμοί της Εγγύς Ανατολής	37
2. Ο Κυκλαδικός πολιτισμός	67
3. Ο Μινωικός πολιτισμός	74
4. Η θρησκεία και η τέχνη των Μινωιτών	87
5. Ο Μυκηναϊκός κόσμος	97
6. Η Μυκηναϊκή θρησκεία και τέχνη	117

Βάσει του ν. 3966/2011 τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου, του Λυκείου, των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ. τυπώνονται από το ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν στη δεξιά κάτω γωνία του εμπροσθόφυλλου ένδειξη «ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ». Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δεν φέρει την παραπάνω ένδειξη θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946,108, Α').

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού / ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.